ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Хокей

Перемога приємна і почесна

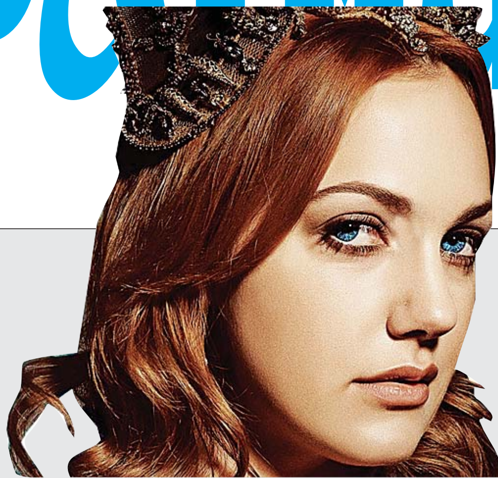
СТОР. 6

За листом читача

Сусідські війни за паркан...

СТОР. 10

Думки вголос

Роксолана: велична та істерична...

СТОР. 14

№ 228 (5478) П'ЯТНИЦЯ, 30 ЛИСТОПАДА 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Лідер серед освітніх закладів державного управління

Учора в Національній академії державного управління при Президентові України святкували ювілей. Рівно 15 років тому було офіційно започатковано галузь науки «Державне управління». Сталося це 29 листопада 1997 року, коли було видано постанову Кабінету Міністрів, де у переліку галузей, з яких може бути присуджений науковий ступінь, з'явився запис і про науку «Державне управління». Відтоді є чим похвалитися. «За 15 років розвитку науки «Державне управління» у Національній академії сформувався потужний кадровий потенціал, який налічує, зокрема, понад 150 докторів наук, професорів. Серед них — академіки, члени-кореспонденти Національної академії та галузевих академій. У закладі створено та успішно працюють чотири спеціалізовані вчені ради у галузі науки «Державне управління», — розповів учора президент Національної академії державного управління при Президентові України Юрій Ковбасюк.

СТОР. 6

І за гратами вони залишаються жінками

Жінки, котрі перебувають у місцях позбавлення волі, повинні мати значно кращі умови для відбування покарань, у тому числі й вищий рівень медичного обслуговування та соціальної адаптації після звільнення. На цьому наголошували учасники круглого столу на тему «Бангкокські правила на захисті прав ув'язнених жінок», який відбувся в **Комітеті Верховної Ради з прав людини, національних меншин та міжнаціональних відносин** спільно з Інформаційно-консультативним жіночим центром за підтримки Міжнародної пенітенціарної реформи.

СТОР. 2

СОТ рекомендує Києву відкликати заявку на перегляд тарифів

Учасники Ради СОТ із торгівлі товарами із 23 країн світу закликали Київ не підвищувати ввізні мита. Зарубіжні експерти не бачать прозорості в цьому питанні й не розуміють, які будуть компенсаційні заходи з боку України.

Як **повідомляє УНІАН,** на засіданні Ради з торгівлі вони прийняли спільну заяву, в якій закликають Україну «в інтересах розвитку багатобічної торгівлі й глобальної економіки» відкликати свою заявку «про перегляд тарифів на широкий спектр продукції, що вміщає 371 тарифну позицію й виходить за рамки намірів СОТ щодо тарифних переговорів (Стаття XXVIII угоди ГАТТ від 1994 року)».

Посушлива погода позбавила кримчан води у кранах

Спекотне літо і посушлива осінь не лише продовжили курортний сезон у Криму, а й серйозно скоротили водні запаси півострова. Наповнення Сімферопольського водосховища відбувається за рахунок весняного танення снігу в горах, а також дощів. Оскільки і перше, і друге було обмаль, це спричинило нинішню ситуацію: Сімферопольське водосховище на сьогодні наповнено лише на 17—20 відсотків. Тому в деяких містах живильну вологу подають за графіком й очікують, що дощі таки підуть.

До речі, 79 відсотків нашого населення п'є воду з річок, проте, як стверджують спеціалісти, вона там 4—5 категорії якості. А все тому, що переважна більшість стоків, які скидають вітчизняні підприємства, попередньо майже не очищується. І якщо в цивілізованих країнах забруднювач платить екологічний збір, еквівалентний тому, що він скинув, а перевірити це дуже легко, бо скрізь стоять лічильники, то в нас усе платиться умовно і йде в загальну казну. Отже, навіть цей мізер може ніколи не дійти до конкретної річки.

Тим часом обміління водних артерій — це вже планетарна проблема. Значною мірою вона є наслідком діяльності людини, зокрема будівництва гребель і відведення води для потреб сільського господарства. На процес також впливають і кліматичні зміни: потепління збільшує випаровування та зменшує кількість опадів. Одне слово, ситуація складна і потребує державницького підходу.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 12-Й СТОР.

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

ПОДІЇ

Прем'єр проводить переговори в Норвегії

Прем'єр-міністр України Микола Азаров у четвер поїхав із дводенним офіційним робочим візитом до Норвегії. У програмі візиту запланована зустріч глави українського уряду з королем Норвегії Гарольдом V, **повідомляє прес-служба Кабінету Міністрів України.** Також М. Азаров ознайомиться з роботою фондової біржі Осло та зустрінеться з представниками енергетичного сектору Норвегії.

Норвегія є одним із найбільших експортерів природного газу. Раніше Київ уже цікавився норвезькими технологіями розробки газових родовищ.

СТОР. 7

На Донеччині немає чим платити зарплату вчителям і вихователям

На виплату грудневої зарплати працівникам шкіл, дошкільних та позашкільних закладів, які фінансуються із місцевих бюджетів Донецької області, бракує 200 мільйонів гривень. Про це «Голосу України» повідомила голова обласної організації профспілки працівників освіти і науки Ася Горшкова. У середу пленум організації прийняв звернення до Прем'єр-міністра Миколи Азарова із проханням розв'язати цю проблему.

Ситуацію непередбачуваною важко назвати: ще на початку року в містах та районах звернули увагу на те, що кошти на фінансування освіти, які передаються на місця Міністерством фінансів, менші від потреби.

СТОР. 9

КОРОТКО

■ В Україні скасували обов'язкову реєстрацію біржових контрактів на експорт зерна **(УНН).**

■ У рамках проекту «Посилення транскордонної співпраці в галузі туристичної індустрії» в Чернівцях презентували проект нового туристично-розважального порталу міста та області, **передає наш власкор Сергій СУЛИМА.**

■ У селі Білашів Острозького району на Рівненщині під час пожежі загинув дворічний хлопчик, якого батьки залишили вдома без нагляду, **повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

■ У структурі Дніпровської екологічної прокуратури для посилення контролю за дотриманням профільного законодавства створено Черкаську міжрайонну екологічну прокуратуру, **інформує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

У школах і дитсадках Умані виявлено 21 зараженого дизентерією, ***передає наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО***

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

І за гратами вони залишаються жінками

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Учасники заходу зазначали, що з радянських часів і донедавна в нашій країні навіть не велася окрема статистика щодо ув'язнених чоловіків та жінок і не розрізнялися умови утримання для представників різної статі у місцях позбавлення волі. Відповідно це і впливало на умови, в яких відбувають покарання засуджені жінки, які багато в чому не відповідають європейським стандартам. В Україні жіночі колонії перебудовувалися з чоловічих, а не проектувалися спеціально для жінок з урахуванням жіночих спеціальних потреб, базованих на фізіологічних і соціальних відмінностях. Досі деякі жіночі колонії опалюються дровами і не забезпечують належного рівня санітарних норм.

Голова підкомітету з міжнародно-правових питань та гендерної політики Олена Бондаренко відзначила, що на сьогодні згідно з Указом Президента України від 8 листопада 2012 року схвалено Концепцію державної політики у сфері реформування Державної кримінально-виконавчої служби України на 2012—2017 роки. Цим документом офіційно визнано, що існуюча система виконання кримінальних покарань та попереднього ув'язнення, побудована ще за радянських часів, не відповідає принципам гуманізму і поваги до прав і свобод людини. В Концепції є багато красивих статей, які мають наблизити українську пенітенціарну систему до європейських стандартів: скажімо, медицина на найвищому рівні — від обладнання до автомобілів, навчання ув'язнених у вишах. Однак поки що багато чого із задекларованого так і залишається на папері. Хоча, за офіційними даними, 15 ув'язнених жінок нині вже дистанційно навчаються у вишах, 646 здобувають професійно-технічну освіту. Водночас 1300 засуджених представниць слабкої статі лише за гратами здобувають повну середню освіту.

За словами О. Бондаренко, у Концепції зовсім не прописані механізми забезпечення потреб ув'язнених матерів з дітьми та взагалі особливі потреби жінок в ув'язненні. На її думку, все це свідчить про потребу практичного впровадження в Україні Правил ООН стосовно поводження з ув'язненими жінками і засобів покарання для жінок-правопорушниць без позбавлення їх свободи (так звані Бангкокські правила), що може реально підвищити рівень гуманізації системи виконання покарань в Україні, особливо щодо жінок.

Заступник начальника управління соціально-виховної та психологічної роботи Державного департаменту України з питань виконання покарань Віталій Хведчук навів тривожні дані, які свідчать, що, потрапляючи за грати, жінки дуже часто опиняються забутими і непотрібними навіть для родичів і близьких. 30% жінок, які відбувають покарання, не отримують посилок або передач, 58% не мали тривалих побачень. Тільки 16% ув'язнених жінок перебувають в офіційному шлюбі. Серед засуджених зростає концентрація соціально незахищених груп. Водночас понад 17 тисяч жінок рішенням судів отримали покарання без позбавлення волі.

Окремою проблемою є перебування у закладах позбавлення волі вагітних жінок та жінок із дітьми. Адже засудженим дозволено побачення, і часто вагітність та народження дитини стає для засудженої своєрідною перепусткою до легшого режиму відбування покарання, комфортніших умов проживання, кращого медобслуговування та навіть до дострокового звільнення. Адже до засуджених мам ставляться поблажливіше, їх звільняють від роботи в колонії, а в разі скоєння нетяжких злочинів вони підпадають під амністію.

Нині в Україні діє дві виправні установи, куди направляється така категорія жінок: у Чернігові та Одесі, де є будинки дитини і де зараз проживає 97 дітей, народжених за гратами. У вересні 2010 року в чернігівській жіночій колонії було відкрито центр матері й дитини, де засуджені жінки проживають разом зі своїми дітьми до трьох років. А потім дітей або забирають під опіку родичі, або відправляють до дитбудинків.

За підсумками обговорення учасники заходу наголосили, що держава має не лише приділяти значну увагу покращенню умов відбування покарань для жінок, а й сприяти їх ресоціалізації — щоб вони могли повернутися до повноцінного життя та знайти своє місце у суспільстві після звільнення.

Анна ШЕВЧЕНКО.

ФАКТ

В Україні станом на 1 січня цього року близько 320 тисяч людей були засуджені або перебували під вартою, з них близько 160 тисяч — в установах виконання покарань чи слідчих ізоляторах, із яких понад 9 тисяч — жінки. В Україні діє 15 установ виконання покарань для жінок.

ФОТОФАКТ

Консультант Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин Ірина Корякіна та завідувач секретаріату комітету Олександр Старинець під час підготовки звіту про виконану комітетом роботу за період діяльності Верховної Ради шостого скликання.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Центральній виборчій комісії — 15 років

Сьогодні відбудеться урочисте засідання з нагоди річниці утворення Центральної виборчої комісії

До речі, члени комісії тісно співпрацюють зі своїми колегами з інших країн. Так, комісією укладено угоди про двостороннє співробітництво з Головною виборчою комісією Литовської Республіки, Національною виборчою комісією Республіки Польща, Державною виборчою комісією Боснії і Герцеговини, Центральними виборчими комісіями Азербайджанської та Латвійської республік, Російської Федерації, Киргизької Республіки, Республіки Молдова, Національним виборчим бюро Угорської Республіки та Грузії. Центральна виборча комісія не просто стала членом Асоціації організаторів виборів країн Європи, а й бере активну участь у її роботі. Традиційно постійною та плідною можна назвати і нашу співпрацю з Радою Європи та ОБСЄ.

На думку Голови ЦВК Володимира Шаповала **(на знімку)**, сьогодні пріоритетне значення для Комісії має остаточне завершення виборчої кампанії, а відповідні заходи, присвячені річниці Центрвиборчкому, логічно провести після її закінчення. Він зауважив, що ці заходи мають бути «мінімальні, стримані й коректні».

Фото надано прес-службою ЦВК.

ІЗ ІСТОРІЇ

13 листопада 1997 року відбулося перше засідання Центральної виборчої комісії як постійно діючого колегіального державного органу.

Як незалежний орган, Центральну виборчу комісію утворено в листопаді 1997 року Постановою Верховної Ради України — напередодні старту виборчої кампанії з виборів народних депутатів України 1998 року. Закономірно, що за 15 років Центральна виборча комісія зазнала кількісних та якісних змін. Нині у її колективі працюють державні службовці з вищою юридичною, технічною і економічною освітою. Серед них — 18 заслужених юристів України, два заслужених економісти України, заслужений працівник промисловості України, заслужений журналіст України. Наші працівники мають вчені звання професора, доцента, наукові ступені доктора юридичних наук, доктора наук з державного управління, є також два кандидата юридичних наук і кандидати філософських та економічних наук.

Комуністи нагадують: за невиплату зарплати — кримінальна відповідальність

Комуністи вимагають повернути бюджетникам борги у зарплаті. Про це заявила народний депутат України від КПУ Алла Александровська.

Парламентарій зазначила, що погодитися з оцінками Міністерства соціальної політики дуже важко, зокрема, щодо технічного характеру проблеми й того, що питання буде закрито протягом місяця. Нагадаємо, ще позавчора прем'єр Микола Азаров пообіцяв, що новорічні свята українці зустрінуть без боргів у зарплаті.

На думку народного депутата, проблема невиплат має системний характер і тільки поглиблюватиметься. Вочевидь бюджетна криза, з якою Україна не стикалася навіть у 2008—2009 роках. Причиною всіх бюджетних проблем, як уважає комуніст, є величезний дефіцит бюджету.

Поглиблення кризової ситуації в країні, продовжила комуніст, почалося після завершення парламентських виборів: «Щойно вибори завершилися, змінилася й риторика влади. Якщо до виборів нас повсюдно переконували в «стабільності», то вже після них влада заговорила про те, що криза на порозі й, мовляв, потрібно затягти паски й працювати. І, як ми можемо переконатися, на сьогодні ситуація з боргами у зарплаті починає виходити з-під контролю влади».

Першими про затримки зарплати заговорили працівники ЖКГ, педагоги та лікарі з регіонів. Зокрема, як повідомили раніше Асоціація міст України і Профспілка працівників науки й освіти, у деяких містах України сума заблокованих місцевих бюджетів становить десятки мільйонів гривень.

У Держказначействі, до речі, де, за словами Алли Александровської, чудово розуміють витоки наявних проблем у фінансуванні місцевих бюджетів, дотримуються такої само думки, як і в уряді: причина усіх лих — недбалість місцевої влади.

ЦИТАТА

Алла АЛЕКСАНДРОВСЬКА:

«Є закон, згідно з яким за невиплату зарплати належить кримінальна відповідальність. Чому мовчать у Генпрокуратурі та МВС? Необхідно притягти до відповідальності чиновників і власників підприємств, які винні в невиплаті або затримці виплати зарплат. Відмовчуватися й перекладати всю відповідальність на місцеву владу не можна. Центральна влада більшою мірою відповідальна за кризу в Україні. А тому ми, комуністи, вимагаємо в найкоротший термін погасити всі борги у зарплаті».

Депутати заблокували генплан

На останній сесії Сумської міськради, що відбулася 28 листопада, обранці заблокували генеральний план забудови Сум, який було винесено на сесію керівництвом міськради. Очільнику міста Геннадію Мінаєву вручили звернення Сумської обласної спілки архітекторів, в якому підкреслено, що документ може бути поданий на затвердження лише після його громадського обговорення та кардинального доопрацювання. Тож за «новий» генплан було подано аж «0» голосів.

Сумська область.

У парламенті пропонують створити міжфракційну групу «Київ»

У Комітеті Верховної Ради з питань державного будівництва та місцевого самоврядування відбувся круглий стіл «Місцеве самоврядування в місті Києві». У заході, ініційованому Молоджіним рухом Києва, участь взяли народні депутати, депутати Київради, політологи тощо.

Щоб не наразитися на звинувачення в заангажованості, голова комітету Олександр Омельченко (як відомо, протягом 1998—2006 років він був столичним головою) одразу провів паралель між Дніпропетровськом і Києвом. За його словами, місто на Дніпрі розбито на вісім районів, а населення становить 995 тисяч осіб. Міська рада налічує 120 депутатів, а районні — 342 обранця. У кожній з райрад створено від 6 до 12 постійних комісій. Крім того, всі ради мають власні виконавчі органи.

Тоді як столиця з понад 2,8 млн. населенням має 10 районів. До того ж їхні інтереси у міськраді представляють також 120 депутатів.

Парламентарій нагадав: «Два роки тому, порушуючи Конституцію, до закону про столицю було внесено зміни, які фактично повністю знищили місцеве самоврядування у Києві — ліквідували районні ради, залишивши райдержадміністрації». Обурює політика й формулювання норми закону: «Районні ради можуть створюватися за рішенням територіальної громади Києва». Хіба можливо, щоб у законі була норма «хочу—не хочу», зауважив він.

Відповідно до Конституції, зазначив депутат, Київ за статусом був прирівняний до області, тож мав свою адміністрацію, міськраду та райради. «Сьогодні ж ради ліквідували, адміністрації, як дочірні підприємства, без прав, але з обов'язками. Вони не мають бюджетів, бо не мають райрад», — підкреслив голова. Адже саме очільники районів, маючи на балансі землю та нерухомість, могли залучати інвестиції.

«Райони виконували 27 відсотків загального бюджету міста, і ми ставили за мету цю цифру максимально збільшити. 2006 рік став останнім, коли було виконано кошторис і програму соціального розвитку Києва. Протягом 2007—2011 років столиця не виконує бюджет. На жаль, цей рік також не стане винятком», — додав політик.

Власне, щоб поновити дієве місцеве самоврядування, у столиці Молодіжний рух Києва вимагає від Верховної Ради вже найближчим часом призначити вибори Київського міського голови та міськради. Остання, у свою чергу, має ухвалити рішення щодо повернення районних рад і провести вибори до них. А районні державні адміністрації рух пропонує взагалі розпустити.

Утім, виконати бодай деякі з цих завдань у новому скликанні парламенту, на думку Олександра Омельченка, можна за однієї умови — створення міжфракційної групи з умовною назвою «Київ», яка й лобіюватиме вирішення цих питань.

Принаймні вже нині до неї гіпотетично можна зарахувати 12 новообраних депутатів, які пройшли до парламенту від столиці.

Олена РОМАШКІНА.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Голова Комітету Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Олександр Омельченко, перший заступник голови комітету Ольга Боднар.

ДОСЛІВНО

Народний депутат Олександр Омельченко:

«Майже за сім років безвладдя у столиці фактично було ліквідовано громаду і право на самоврядування. Немає міського голови, немає самоврядування. Є лише некерована міська рада».

«Живемо в лісі, але не в глушині», —
каже сільський голова з третьої Чорнобильської зони

Навколо Радчі Народицького району та прилеглих до неї сіл віками шумлять дрімучі поліські ліси. Поселення засновувалися, за переказами, вздовж річки Медведки навколо тодішніх місць, де виплавляли руду. Місцеве населення складалося зі смолокурів та рудокопів. Люди виживали ще й за рахунок лісового багатства — ягід і грибів, яких тут було завжди рясно. В радянський період рудники уже не існували, розвивалися лісопідприємства, колективні господарства, заготівельні контори... У 1986 році Чорнобиль накрив Народицький своєю радіаційною хмарою. Частина сімей виїхала в «чисті зони», але в Радчі та навколо неї життя не припинялося.

— А тепер до нас переїжджають назад, — повідомляє Радчанський сільський голова Наталія Бортник *(на знімку)*. — За останні роки повернулося з десяток сімей переселенців, які жили перед цим в Київській області. Люди хочуть жити вдома, в рідних місцях.

Повернулися й тепер хазяйнують в обійстях, знаходять собі роботу в лісництвах — садять молоді дерева, окоровують деревину, заготовляють шишки. А як настають ягідний та грибний сезони, то всі — від малого до старого — заготовляють дари лісу. Чорниця, журавлина, лисички й боровики годують, як і колись, мешканців самої Радчі, Старої та Нової Радч, Грезлі — інших населених пунктів, що входять до складу Радчанської сільської ради. За цей час заробляють деякі родини чимало, бо продають зібраний лісовий «урожай» заготівельникам, возять на ринки в столицю.

— Кияни охоче купують гриби та ягоди з наших лісів, бо переконалися, що насправді вони — чисті, — каже Наталія Володимирівна. — А дехто зі столичних жителів у нас купує будинки, щоб на природі побути, справжнім киснем подихати, а не міським смогом. На балансі ради є будинки, полишені тими, хто колись виїхав. І хоч окремі з них не в кращому стані, бо час своє робить, але люди беруть зруби, роблять ремонт — і поселяються.

— Щоправда, — зізнається Наталія Бортник, — у селах, які так і не змогли відродитися після Чорнобиля, населення майже немає. У Тичкові — лише п'ятеро дворів, а в Ровбі й Вільховій — по одному.

— Ми живемо в лісі, але це не означає, що в глушині, — вважає Наталія Володимирівна.

Її, вчительку української мови та літератури місцевої школи, корінну радчанку, земляки два роки тому обрали сільським головою. До того Наталія Володимирівна була депутатом, зарекомендувала себе активним народним обранцем. Нині у своїй роботі голова насамперед спирається на депутатський корпус. Дванадцять обранців місцевої громади з ентузіазмом беруться за вирішення нагальних питань, що турбують селян.

— Ми — єдина сільська рада в районі, яка не потребує дотацій. Маємо свої кошти. На нашій території працює ДП «Народицький спецлісгосп, Радчанський нижній склад». Надходять податки, плата. Тож є можливість виділяти гроші на оновлення соціальних і культурних об'єктів.

У такий спосіб змогли замінити підлогу в клубі села Радча, спорудити автозупинки в Грезлі й Новій Радчі, відремонтувати заклад культури в тій же Новій Радчі, опорядити кладовища. А в дошкільний заклад закупили нові меблі. Завершується й ремонт приміщення для книгозбірні.

У планах роботи голови й депутатів вирішення інших важливих питань життєдіяльності громади.

— Кошти збираємо, щоб капітально відремонтувати водогін, — каже Наталія Володимирівна. — Та й газ треба підвести до сорока осель, де його немає. Якщо будуть гроші, то допоможемо людям у цьому.

Та найбільша мрія сільського голови — спорудження нового дитсадка.

Адже народжуються малюки. Нині їх двадцять. А взагалі в селах, підпорядкованих Радчанській сільраді, підростає 124 дитини. Нинішнього вересня до першого класу пішли десятеро шестилітків.

— Хочу, щоб наше село відроджувалося, розквітало, і докладу для цього всіх зусиль, — запевняє Радчанський сільський голова Наталія Бортник.

Галина КАВУН.
Фото Володимира СОБОЛЯ.

ДОВІДКОВО

У семи селах Радчанської ради мешкають близько півтисячі осіб. Тут діють дитсадок і школа. Працюють також ФАП і п'ять приватних магазинів. Із зовнішнім світом «зв'язують» радчан автобусне сполучення та маршрутки (до обласного центру і райцентру Народичі можна доїхати без проблем).

САМОВРЯДУВАННЯ

Керівники міст били чолом до Прем'єр-міністра...

На початку листопада міські голови на засіданні Правління Асоціації міст України (АМУ) прийняли звернення до Прем'єр-міністра Миколи Азарова, в якому йшлося про стан бюджетного забезпечення та казначейського обслуговування місцевих бюджетів на кінець 2012 року. Під цим документом підписався й міський голова стотисячного Кам'янця-Подільського Михайло Сімашкевич (на знімку).

— Які ж проблеми бюджету наразі є в територіальної громади? — запитую у голови.

— Є дві найнагальніші. Перша — вчасна оплата за спожиті енергоносії бюджетними установами міста та недопущення заборгованості на кінець року. Вона виникла у зв'язку з тим, що під час формування бюджету на енергоносії було передбачено лише 50 відсотків від потреби, додаткової дотації з держбюджету на оплату енергоносіїв місто не отримало, а власних надходжень не вистачає. На оплату додатково необхідно 11 212,6 тисячі гривень. Другий камінь спотикання — відшкодування різниці в тарифах за надані послуги з централізованого теплопостачання, водопостачання та водовідведення, які надаються комунальним підприємством «Міськтеплоенергія». Різниця виникла у зв'язку з невідповідністю фактичної вартості послуг теплової енергії та фактично затверджених тарифів. Нині вона становить 65 639,0 тисячі гривень.

— Чи є блокування платежів у казначействі?

— Оскільки при виконанні державного і місцевого бюджетів казначейське обслуговування забезпечується на основі ведення єдиного казначейського рахунку, то останнім часом через недостатню кількість фінансового ресурсу справді існує проблема зі здійсненням платежів за взятими бюджетними зобов'язаннями. Міська влада цьогоріч самостійно вже зверталася і до Міністерства фінансів, і до Асоціації міст України. Видатки по захищених статтях міського бюджету (заробітна плата, оплата енергоносіїв, медикаментів, харчування) здійснюються першочергово та вчасно.

— Які саме важливі перерахунки влада міста не може здійснити?

— Невчасно фінансується житлово-комунальна сфера міста. Останнім часом майже не проводиться фінансування по спеціальному фонду міста, зокрема, бюджету розвитку, а це — капітальні видатки (реконструкція, капітальні ремонти, придбання обладнання тощо).

— Установи бюджетної сфери скаржаться, що їм «ріжуть» оплату періодики на 2013 рік, зокрема, головного офіційного вісника країни «Голос України».

— За даними казначейської служби міста, частину платежів проведено, інші зареєстровані обіцяють провести в терміни, визначені для передплати.

Факт

На середину листопада по спеціальному фонду не було проведено платежів на суму 3 072,8 тисячі гривень, цифра й нині не вельми змінилася.

— Як досягти порозуміння між вищою та місцевими гілками влади в бюджетотворенні?

— В АМУ ухвалили рішення щодо проекту бюджету на 2013 рік, який має бути погоджений із всеукраїнськими асоціаціями місцевого самоврядування. Присутній на засіданні голова парламентського Комітету з питань бюджету Віктор Баранов пообіцяв, що тільки-но відповідний законопроект надійде на розгляд комітету, до його розгляду буде запрошено представників місцевого самоврядування.

Віра ШПИЛЬОВА.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 228 (5478)
П'ЯТНИЦЯ, 30 ЛИСТОПАДА 2012

Держпідприємництво підтримало скасування податкових довідок для оформлення пенсій і соціальних виплат *(«Судебно-юридическая газета»)*

Літати в Україні стане дешевше: з 27 березня Кабмін скасує ПДВ на квитки та авіаційний гас, що зменшить вартість повітряних перевезень *(UBR)*

Продешевили на станції

Сподівання на потужні інвестиції в зону спостереження можуть не справдитися

МИРНИЙ АТОМ

Після мораторіїв, тривалих дискусій, громадських слухань (іноді формальних, іноді — справді конструктивних), пошуків партнерів та інвесторів, проведення міждержавних перемовин Верховною Радою у вересні цього року ухвалено Закон України «Про розміщення, проектування та будівництво енергоблоків № 3 і 4 Хмельницької атомної електричної станції». Обласну владу, котра покладала чималі надії на добудову, таке рішення мало би тільки потішити. Та з'ясувалось, що виконання однієї з основних обіцянок, що не раз звучала при проведенні громадських слухань, може не відбутися. Громади тридцятикілометрової зони, котрі сподівались на серйозні фінансові інвестиції в соціальну сферу, можуть отримати значно менше.

Від категоричних протестів — до ейфорії відновлення

Після дискусій щодо доцільності розвитку ядерної енергетики загалом, і добудови енергоблоків Хмельницької станції зокрема, які тривають вже понад два десятиліття (!), цікавість до цієї теми потроху притупилась. Навіть серед тих, хто живе ледь не на порозі самої станції. Ставлення до АЕС пройшло довгий шлях не те щоб еволюції, але різких змін від категоричного несприйняття — до ейфорії від обіцяних нових робочих місць. Здавалося б, уже нічого нового про ХАЕС почути неможливо. Аж раптом атомною енергетикою знову зацікавилася вся область.

Якщо коротко нагадати історію, то вона була такою. Початково проект був розрахований на чотири енергоблоки. Усі вони і були закладені. Однак після пуску першого реактора настало довге затишшя.

У 1990 році після активних громадських виступів Верховна Рада оголосила мораторій на зведення нових блоків як на Хмельницькій, так і на всіх інших АЕС. Однак з часом до другого блоку, ступінь готовності якого становила близько трьох чвертей, все-таки повернулися. Мораторій зняли, блок добудовано, і ось уже кілька років він дає електроенергію в загальну енергосистему країни.

Будівельна готовність третього і четвертого енергоблоків була значно нижчою. До того ж майже чвертьвікова консервація не могла не позначитись на їх теперішньому стані.

Тож відбудову потрібно розпочинати якщо не з нуля, то принаймні буквально з перших сходинок. А це — колосальні капіталовкладення, зробити які державний бюджет виявився нездатним. Втім, як тільки було оголошено про наміри добудувати блоки, охочі інвестори все-таки знайшлися.

Два роки тому український і російський уряди підписали рамкову угоду про добудову третього і четвертого енергоблоків Хмельницької АЕС. Документ передбачав, що фінансування проектування, будівництва та введення в експлуатацію забезпечить російська сторона. При цьому особливий акцент зробили на оплату послуг і товарів, які поставлятимуться до України з Росії.

Не можна сказати, що підписання такого документа стало несподіванкою для обох сторін. Ще за два роки до того на міжнародному конкурсі з вибору реакторів, в якому взяли участь ще й американська та південнокорейська компанії, переможцем вийшов російський «Атомбудекспорт».

Але тільки цієї весни Державна інспекція ядерного регулювання України погодила техніко-економічне обгрунтування будівництва енергоблоків ХАЕС. У травні після зустрічей з першими особами Росії український прем'єр Микола Азаров повідомив про готовність сусідньої країни видати кредит на добудову блоків.

Завершальним етапом цього тривалого процесу підготовки та перемовин стало ухвалення Верховною Радою відповідного закону.

Спершу — обіцянки, потім — обмеження фінансування?

Для Хмельниччини таке рішення було довгоочікуваним. Протягом майже всього минулого року на території зони спостереження проведено десятки слухань щодо доцільності добудови блоків. Найголовніший аргумент проти — страх перед ядерними аваріями та катастрофами, які можуть мати глобальні наслідки. Але, як часто трапляється, перемогли обіцянки сьогочасних змін. Адже зведення такого масштабного об'єкта створює сотні робочих місць вже на будівельному майданчику. А пару тисяч вакансій на нових блоках могли б зняти проблему безробіття як для самого міста енергетиків Нетішина, так і для навколишніх територій.

Та головне, на що область розраховувала в цій ситуації, це нові надходження до бюджету. І тут було кілька джерел. Насамперед — відрахування від виконаних будівельних робіт. За цим — збільшення податків від підприємства, яке вдвічі наростить обсяги виробництва. Та головне — зростання відрахувань на розвиток соціальної інфраструктури та компенсацію ризиків населення у зоні спостереження.

— Область щороку отримує кошти до одного відсотка від вартості виробленої ХАЕС електроенергії, — розповів заступник голови ОДА Леонід Гураль. — Ці кошти надзвичайно важливі для місцевих бюджетів, бо районним і сільським радам самостійно їх просто ніде заробити.

Чотири мільйони з них пішло на ремонт та реконструкцію Славутського ліцею. Решту коштів поділили пропорційно на ті сільські ради, що входять у тридцятикілометрову зону. Гроші підуть переважно на ремонти доріг та облаштування населених пунктів.

На Старий Кривин, приміром, перепало сто тисяч гривень. Їх одразу витратили на ремонт сільської амбулаторії та на перекриття школи. Багато це чи мало? Для сільських громад це хоч якась фінансова підмога. Але сказати, що вона розв'язує ті проблеми, які стоять практично перед усіма сільськими громадами, не можна.

Правда, у тому ж Старому Кривині пригадують, що після пуску другого енергоблока село отримало ще півмільйона гривень на газифікацію. Але ж блакитне паливо сьогодні активно проводиться у десятки населених пунктів області, котрі й близько не мають такого небезпечного сусіда. Так що справді серйозних переваг від того, що старокривинці дали згоду на добудову станції, вони й не отримали.

Славутський міський голова Василь Сидор розповів, що під час громадських слухань міська громада висунула свої умови, за яких можливе розширення станції. Передусім енергетики мали б гарантувати безпеку і сприяння в соціальному розвитку міста. Але, за словами голови, після добудови другого енергоблока населеним пунктам тридцятикілометрової зони так і не сплатили обіцяних півтора мільярда гривень. То ж чи не повторюється вся ця історія тепер? Мовляв, держава спочатку отримала дозвіл людей на розширення станції, чимало їм обіцяючи, але швидко забуде про свої гарантії.

Компенсація впала з 10 до 0,27 відсотка

Область і цього разу сподівалась на грошову ін'єкцію, котра можлива при добудові станції. Даючи свій дозвіл, громада поставила перед ДП НАЕК «Енергоатом» та державою одну із головних вимог — виділення коштів на будівництво об'єктів соціального призначення у зоні спостереження в розмірі 10 відсотків від вартості будівництва.

З урахуванням задекларованих інвестицій область мала отримати 3,6 мільярда гривень. Така сума фігурує і в пояснювальній записці до законопроекту. Однак у прийнятому Верховною Радою Законі «Про розміщення, проектування та будівництво енергоблоків №3 і 4 ХАЕС» стоїть зовсім інша цифра. Документом обіцяно лише сто мільйонів гривень, які надійдуть як збір соціально-економічної компенсації ризику населення. Отже, від очікуваних 10 відсотків від капіталовкладень залишилося лише 0,27 відсотка.

За такої ситуації ошуканими відчули себе не тільки мешканці невеличких населених пунктів поблизу ХАЕС, а й керівництво області. Недарма депутати Хмельницької облради одразу послали звернення до Кабміну та Верховної Ради, щоб обстояти право на компенсацію від ризиків.

Причому йдеться не просто про ошуканство, а й порушення Закону «Про порядок прийняття рішень про розміщення, проектування, будівництво ядерних установок». Дати свій дозвіл на початок робіт Верховна Рада може лише за погодженням з місцевими органами влади. А ті свого часу згодились лише за умови отримання саме десятивідсоткової частки від вартості будівництва. Але тепер виходить, що дозвіл є, закон підписано, а грошей — не буде.

Цього року сума відрахувань від ХАЕС на соціальну компенсацію громадам зони спостереження становила 15 мільйонів гривень.

Шкода, що голос громади такий кволий

Сьогодні не тільки переважна більшість населених пунктів тридцятикілометрової зони, а й Нетішин не можуть похвалитись активним соціально-економічним розвитком. Про які б обсяги виробництва та суми прибутків не звітувала ХАЕС, місцеві бюджети залишаються куцими. Тому й проблеми з роками тільки нагромаджуються.

У цьому зміг переконатись і голова ОДА Василь Ядуха, відвідавши місто енергетиків. Одна деталь: побувавши в кращій школі та дитсадку, він зазначив, що міська освіта істотно відстала від процесу комп'ютеризації навчальних закладів, який триває в області. А що вже в такому разі говорити про сільську освіту?

Та хіба тільки освіту? Область щиро сподівалась, що маючи такого багатого, але вкрай небезпечного сусіда, вона вправі розраховувати якщо не на привілеї, то хоча б на якусь частку компенсації від такого сусідства. На жаль, прийнятий закон перекреслив ці сподівання.

Після його прийняття дехто із активістів заявив про те, що ініціюватиме відкликання того дозволу, що громада дала на будівництво. Такі протестні настрої наразі стримує лише те, що ні фінансування, ні саме будівництво ще не почались. Але чи варто знову доводити ситуацію до критичної межі?

Чи, може, голос громади настільки кволий, що у владних верхах його не чути?

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Фотоетюд **Анастасії СИРОТКІНОЇ.**

Завершальним етапом тривалого процесу підготовки та перемовин стало ухвалення Верховною Радою відповідного закону

Льотну техніку треба «гладити по носику», а це дорого

РЕАЛІЇ

Що являє собою сьогодні Луганський аеропорт? На це запитання є дві відповіді: песимістична й оптимістична.

Песимістична: літаки — забавка багатих

Давайте спочатку про сумне, щоб потім підняти настрій. Отож реалії такі, що кампанії «Луганські авіалінії» більше немає. Літаки відправили на металобрухт, людей — до лав безробітних. Уже так склалися обставини, що новий власник не зміг утримати підприємство від банкрутства, і сталося те, що сталося. У 2010 році господарський суд Луганської області визнав «Луганські авіалінії» банкрутом, а наприкінці нинішнього літа кампанії не стало. На пам'ять залишився каркас від одного з п'яти АН-24, який потім продали музею авіації. До речі, колись Луганський аеропорт уважався одним із кращих в Україні. За рік він обслуговував до мільйона пасажирів, а сьогодні їх ледь набирується 30 тисяч осіб.

ДО РЕЧІ

Турбогвинтовий літак АН-140 на 52 місця коштує близько 8 мільйонів доларів.

Фахівці кажуть, що авіація — збиткова галузь економіки, а генеральний директор обласного комунального підприємства «Міжнародний аеропорт Луганськ» Василь Татаринов уважає, що «літаки — це забавка багатих». Льотна техніка вимагає, щоб «її по носику погладили», а це коштує недешево. Наприклад обслуговуюча техніка в Луганському аеропорту вже відзначає своє 45-річчя. Зрозуміло, що для обслуговування сучасних літаків на кшталт «Боїнга» вона не годиться. Немає в луганчан і такої техніки, яка б давала змогу обслуговувати машини в зимовий період. Причина цієї ситуації цілком з'ясовна: немає грошей. Сума, необхідна для купівлі техніки, обчислюється мільйонами гривень. За словами Василя Татаринова, тільки одне пускове обладнання «Grand power» коштує 4,5 мільйона гривень, а цистерна для підвезення питної води — 2,8 мільйона гривень. До того ж ця техніка в Україні не випускається, купити її можна тільки в Європі.

Сьогодні Луганський аеропорт своїх літаків не має й працює із трьома компаніями — російською «Ютейр» та її дочірнім підприємством в Україні, а також із «Мотор Січ». Їхні літаки виконують регулярні рейси з Луганська до Києва (Жуляни й Бориспіль) і до Москви й назад. Крім того, виконуються різні чартерні рейси. Загалом аеропорт приймає за день 5—6 лайнерів. Завантаженість пасажирами становить лише 70 відсотків.

Василь Татаринов стверджує, що якщо придбати техніку, необхідну для обслуговування «Боїнгів» та «Ейрбас» у зимовий період, тоді луганчани отримають можливість літати зі свого обласного центру до Греції, Туреччини, Єгипту навіть узимку. Влада Луганщини шукає можливості для придбання такого устаткування. Щоправда, великі надії вона покладала на деякі преференції з боку уряду під час підготовки до футбольного чемпіонату Євро 2012. Передбачалося, що Луганськ буде запасним аеродромом для Донецька. Для реконструкції летовища, за попередніми розрахунками, потрібно було 250 мільйонів гривень. Але грошей не дали.

— Реконструкція Донецького аеропорту коштувала державі 250 мільйонів доларів, — розповідає Василь Татаринов. — Ми ж просили максимум 250 мільйонів гривень. Повна реконструкція нашого аеропорту коштувала б у вісім разів дешевше донецького, але вибір було зроблено не на нашу користь.

ФАКТ

У Луганському аеропорту працює 17 служб, в обслуговуванні одного літака задіяно 70 людей.

Оптимістична: усім обіцяють м'яку посадку

Для реконструкції злітно-посадочної смуги в цілковитій відповідності з усіма міжнародними стандартами Луганському аеропорту необхідно близько 105 мільйонів гривень. Це дало б змогу щодня приймати літаки такого класу, як «Боїнг», незалежно від сезону. Опікуючись підвищенням свого іміджу, влада області розуміє, що повітряні ворота на сході України починаються в Луганську, і хоч би там як, але аеропорт дає загалом уявлення про сам регіон. У вересні вдалося завершити ремонт злітно-посадочної смуги, яка коштувала 33,5 мільйона гривень. Частину коштів виділено з обласного бюджету. Це дало можливість підвищити кваліфікацію злітно-посадочної смуги за міжнародними стандартами, що досить важливо під час проведення переговорів із залучення до співробітництва нових авіакомпаній. Сьогодні злітно-посадочна смуга Луганського аеропорту хоча й відповідає міжнародним вимогам, однак ще не може приймати такі транспортні літаки, як «Мрія», що важать понад 500 тонн, тож робота триватиме. Продовжаться й переговори з низкою авіакомпаній для збільшення кількості рейсів з Луганська й до Луганська. Зокрема, вже підписано договір із грецькою авіакомпанією «Astra Airlines», завдяки якій у весняно-літній період здійснюватимуться рейси до Салоніків. Крім того, укладено договори з компанією «Міжнародні авіалінії України», з якою аеропорт співробітничав цим літом і здійснював рейси до Туреччини.

— А якщо аеропорту вдасться придбати нову техніку з обслуговування лайнерів у зимовий період, — мрійливо каже Василь Татаринов, — то зможемо приймати до тридцяти машин на добу. Останні три роки для нашого підприємства складаються вдало. Сьогодні ми вже працюємо із прибутком, справно платимо податки й можемо гарантувати повітряним лайнерам м'яку посадку.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Колаж Олексія **КУСТОВСЬКОГО.**

Коментар оглядача

Ситуація з Луганським аеропортом багатовимірна, оскільки лежить не лише у площині приватизаційних процесів або запиту регіону на такий інфраструктурний об'єкт, а й пов'язана з інвестиційною привабливістю краю та ефективним розподілом залучених коштів на міжрегіональному рівні.

Торік найбільші прирости інвестицій зареєстрували Дніпропетровська, Київська, Харківська, Донецька, Львівська, Одеська, Запорізька області та АР Крим. Як бачимо, в першій восьми інвестиційно привабливих регіонів Луганської області немає. Але на першу вісімку припадає майже 89,7 відсотка від загального обсягу інвестицій в країну, що свідчить про неефективний їх розподіл на міжрегіональному рівні. Виходить, що до Луганського аеропорту ще не дійшла черга?

Це було б дуже просто. Поперше, мені відомо, що Луганський аеропорт (із пропускною спроможністю 400 пасажирів на годину) таки стояв у переліку об'єктів, які готувалися до Євро-2012. По-друге, що більш важливо, ніхто за «батьків» міста і керівників аеропорту інвесторів не шукатиме. А в них, поза сумнівом, є чим зацікавити капіталістів.

Сергій ВЛАД.

АКТУАЛЬНО

Наш електромонтер — найкращий

Науковий проект чергового електромонтера Южно-Української АЕС Дмитра Твердохліба здобув найвищу оцінку журі на Міжнародній науково-технічній конференції «Молодь АЕС: безпека, наука, виробництво», яка проходила на Калінінській АЕС з нагоди 20-річного ювілею ВАТ «Концерн Росенергоатом».

За повідомленням відділу роботи з громадськістю та ЗМІ підприємства, на цьому заході молоді атомники Росії та України пропонували практичні рішення з різних напрямів використання ядерних технологій та розвитку галузі загалом. Зокрема, учасниками наукових диспутів були працівники чотирьох українських атомних станцій та дирекції НАЕК «Енергоатом».

Робота южноукраїнця Дмитра Твердохліба була присвячена підвищенню надійності та зниженню відмов вимикачів шляхом зміни схеми живлення їх приводів. Російські експерти звернули увагу на її соціальну значущість. На думку заступника начальника навчально-тренувального пункту Калінінської АЕС Олександра Парфьонова, це оригінальне, просте, практично безвитратне рішення, яке сьогодні дає змогу підвищити надійність електропостачання споживачів. Дмитро Твердохліб зазначив, що його доповідь відобразила ідею, вже реалізовану колективом електроцеху АЕС, тож перемогти йому допомогли актуальність питання та економічний підхід до справи.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

Третина підприємств Хмельниччини заробила лише збитки

Фінансовим результатом роботи великих та середніх підприємств області з початку 2012 року стали 193 мільйони гривень збитків. Більше третини з них працювали нерентабельно і мають 579 мільйонів гривень збитку. І лише третина одержали 386 мільйонів гривень прибутку. Найуспішніше працювали промислові підприємства, яким вдалося заробити 18 мільйонів гривень. А найгірший фінансовий результат у сумі 152 мільйони збитку зафіксовано у підприємств торгівлі, ремонту автомобілів та побутових виробів. Серйозних втрат зазнали підприємства сільськогосподарської галузі, мисливства та лісового господарства — 39 мільйонів, транспорту та зв'язку — 18 мільйонів гривень збитків.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Потужний інвестор залишив Черкащину

Заплановане французькою компанією Бондюель будівництво в Черкаському районі найбільшого в Європі заводу з випуску консервованих та заморожених овочів відкладено на невизначений термін.

Як відомо, французький виробник, який має 58 переробних підприємств у всьому світі, мав намір вкласти у будівництво українського заводу майже 40 мільйонів євро. Для здійснення масштабного проекту інвесторові було виділено 2010 року півтори тисячі гектарів поливних земель, а також майданчик для спорудження підприємства.

За інформацією компанії «Черкасиагропроект», яка розпочала проектування комплексу майбутнього заводу, зарубіжний інвестор відмовився від подальшого співробітництва через технічні труднощі. Зокрема, компанії було відмовлено в підключенні до високовольтної лінії електропередач, що проходила поруч із майданчиком, і запропоновано самотужки прокладати нову 10-кілометрову електролінію.

Утім, головною причиною зміни інвестиційних планів компанії менеджери Бондюель називають переорієнтацію з українського на російський ринок.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

Хоч би там як, але аеропорт дає загалом уявлення про сам регіон

Мінрегіонбуд планує карати господарів домашніх улюбленців, які відмовляються збирати на вулиці екскременти після своїх котів і собак. Таким любителям тварин загрожує штраф від 17 до 51 грн., *повідомляє газета «Бізнес»*

На ЧАЕС успішно завершено перший підйом конструкцій нового саркофагу. Після монтажу його розташують на об'єкті «Укриття» над четвертим енергоблоком *(«Бізнес»)*

Лідер серед освітніх закладів державного управління

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Лідером серед закладів освіти, що нині здійснюють наукову діяльність у сфері державного управління, вважається Національна академія державного управління при Президентові України. Про це, мовляв, свідчить як кадровий потенціал, так і уже існуючий науковий доробок закладу. Тому не дивно, що саме в академії учора від самого ранку святкували. До слова, відзначали ювілей, як то кажуть, понауковому. Основний пункт у святковій програмі — проведення Всеукраїнської конференції «Наука державного управління: досягнення, завдання, перспективи». Причому акцент учасники конференції зробили саме на обговоренні майбуття галузі.

— Упевнений, що наші доповіді міститимуть нові думки та креативні пропозиції стосовно розвитку науки «Державне управління», прискорять здійснення нагальних суспільно-політичних та соціально-економічних реформ, — зазначив у своєму вступному слові пан Ковбасюк.

Як у справжній день народження галузь-ювілярка отримала на свою адресу чимало привітань, у тому числі і від представників органів державного управління та місцевого самоврядування.

— За ці роки «Державне управління» як наука пройшло дуже серйозні етапи, — розповів учасник конференції Олександр Осауленко, голова Державної служби статистики України. — Що ж ми напрацювали за цей час? Результати вражаючі. У нас на сьогодні 469 кандидатів наук з «Державного управління» і 132 доктори. Ще існує такий світовий рейтинг «Якість державного управління в країнах світу». Так, Україна по цій системі за семибальною шкалою має п'ять балів. Іншими словами, якість державного управління в Україні, за оцінками Світового банку, є вищою за середню. Приємно таке читати.

Утім, переконаний пан Осауленко, зупинятися на досягнутому не можна. Ця галузь має і далі розвиватися, адже від цього, мовляв, зокрема залежить і проведення в країні реформ, забезпечення стійкого розвитку держави та запровадження європейських стандартів у всіх сферах.

Одним із почесних гостей та учасників конференції став і перший Президент України Леонід Кравчук. Сказавши чимало добрих слів на адресу «іменинника», пан Президент зізнався, мовляв, насправді найкращий спосіб відзначити ювілей — зосередити увагу на невирішених питаннях. А таких, попри увесь святковий оптимізм, лишається чимало. Тому учасники конференції підготували цілий перелік рекомендацій, як надалі галузь науки «Державне управління» має розвиватися. І побіцяли, що робитимуть максимум, аби забезпечити необхідний ефективний науковий супровід державно-управлінських реформ та сприяти суттєвому оновленню української державності.

Зліва направо: Леонід Кравчук, Юрій Ковбасюк, В'ячеслав Толкованов, голова Національного агентства України з питань державної служби.

До речі, цього року насправді в академії — аж два ювіляра. У жовтні десятиріччя від дня свого створення відзначав Інститут проблем державного управління та місцевого самоврядування. Його колектив зробив вагомий внесок у закладення міцного фундаменту галузі науки «Державне управління».

Віктор ДЕЙНЕКА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Порожнє місце в консорціумі як наслідок головотяпства

СИТУАЦІЯ

Оскарження іспанської Gas Natural Fenosa, яке з'явилося одразу після заяви України про підписання угоди про консорціум інвесторів LNG-термінала, на превеликий жаль, є доконаним фактом, який здатен підірвати довіру інвесторів не тільки до цього проекту, а й до багатьох інших.

Ані заява глави Державного агентства з інвестицій та управління національними проектами (Держінвестпроект) Владислава Каськіва про нібито непринципову роль, яку відіграватиме відсутність одного інвестора, ані тим паче обіцянка міністра енергетики та вугільної галузі Юрія Бойка, що вони неодмінно встановлять особистість підписанта і масштаб його повноважень, не усуває нагальної потреби якомога швидше віднайти рівноцінну заміну Gas Natural Fenosa. Які б мотиви не спровокували таку халепу (можлива дискредитація проекту з боку його противників, абощо), вона є наслідком звичайного головотяпства, адже перш ніж сідати підписувати документи державної ваги, треба з'ясувати, з ким їх підписуєш — з повноважним представником чи з особою, яка це робить по довіреності. Чиновники високого рангу підтверджують, що цим завчасу не поцікавилися, отже, гріш ціна організаторам з Держінвестпроекту, оскільки спершу порожнім місцем виявилися саме вони.

Тільки вчора у Держінвестпроекті заявили, що той іспанець, який підписав рамочну угоду щодо консорціуму для будівництва термінала зрідженого газу, є комерційним представником низки компаній, у тому числі й Gas Natural Fenosa. Зі слів куратора проекту Віталія Дем'янюка, на які посилається інформпортал «ЛігаБізнес», він, справді, не працює у Gas Natural Fenosa. Просто представники цієї компанії не прибули, і він вирішив, що може підписати угоду, підтвердивши свої повноваження пізніше.

Не забувайте, йдеться про національний проект, тож заплямовано репутацію не тільки урядовців, а й пересічних громадян і представників великого капіталу. На мій погляд, вітчизняним інвесторам саме час підключитися до подальшого просування цього важливого проекту. Адже диверсифікація газових поставок потрібна передусім тим галузям, якими вони здебільшого і опікуються — металургійній, хімічній та іншим.

Віктор ГРИНЕВИЧ.

Грошей для запуску заводу не вистачить

Донецький електрометалургійний завод, який зупинив основне виробництво до 1 квітня 2013 року через брак замовлень і обігових коштів, отримав 4 мільйони гривень як повернення частини податку на прибуток.

«Це сталося після втручання міського голови Олександра Лук'янченка, який допоміг організувати зустріч директора заводу із керівництвом Державної податкової адміністрації, — повідомив заступник голови профспілкового комітету Микола Юшкін. — Перші гроші вже надійшли до області, до 15 грудня будуть ще виплати».

Однак їх недостатньо, аби запустити основне виробництво. «Є інші потреби: у копровому цеху, можливо, брухт перероблятимуть на замовлення іншого заводу. Крім того, гроші потрібні на ремонтні роботи. Виконуватимуть власними силами, щоб не витрачатися на підрядників. Почнуться морози, неминучі десь пориви, аварії», — пояснює заступник голови профкому.

Профспілка веде переговори із адміністрацією та власником — російською компанією «Мечел» — щодо надання додаткових соціальних гарантій працівникам заводу. Як повідомлялося, із майже 2700 осіб близько двох тисяч сидітиме вдома, отримуючи дві третини тарифної ставки. Решта працюватиме на підтриманні виробництва.

Завод акуратно розрахувався за всіма платежами та має авансові виплати податку на прибуток.

Ліна КУЩ.
Донецька область.

ФОТОФАКТ

Сільський голова Йосипівки Вільшанського району, що на Кіровоградщині, Володимир Миколюк та головний бухгалтер сільради Олена Мовчан знаходять у «Голосі України» завжди щось корисне. Тому й передплачують газету та радять це робити мешканцям села.

Фото Петра МЕЛЬНИКА.

СПОРТ

Виконком проти сумісництва

Футбол. Відбулося засідання виконкому Федерації футболу України. Порядок денний мав багато пунктів. Але громадськість і представників ЗМІ сьогодні найбільше цікавить одна проблема, чи не найважливіша нині для вітчизняного футболу. Мова про вакантну посаду тренера національної збірної. Тому журналісти загострили увагу на цій темі під час прес-конференції з першим віце-президентом ФФУ Анатолієм Поповим.

— Анатолію Володимировичу, незважаючи на те, що питання стосовно нового головного тренера збірної не було внесене до порядку денного виконкому, чи воно обговорювалося?

— Так, це питання ми розглядали в пункті «Різне». Не тому, що воно неактуальне, а задля того, щоб приділити йому стільки часу, скільки потрібно.

Члени виконкому дуже стурбовані ситуацією, котра через різні обставини виникла навколо національної збірної. Сьогодні ми знову повернулися до розширеного списку кандидатів, який є в розпорядженні Комітету національних збірних і голови тренерської ради федерації Михайла Фоменка. У цьому списку тридцять осіб, про що сам Михайло Іванович і доповів на виконкомі. Обговорення було бурхливим. В результаті прийняли рішення доручити президенту федерації Анатолію Конькову та Михайлові Фоменку опрацювати наявні матеріали і запропонувати декілька фахівців, з якими Федерація футболу України і вестиме переговори щодо можливості очолити національну команду країни. За словами президента Федерації, на це йому знадобиться 5—7 днів.

Хочу зазначити, що в списку є багато українських і зарубіжних тренерів. У паспорт спеціаліста, з метою встановити його національність, ніхто не дивитиметься. За основу братимемо його досягнення, кваліфікацію та потенційні можливості вирішувати завдання, які стоятимуть перед збірною.

— Чи значаться в списку прізвища італійця Марчелло Ліппі та Свена-Горана Ерікссона?

— Ліппі немає, Ерікссон є.

— Повертаючись до переговорів з англійцем Гаррі Реднаппом, хто їх вів від імені ФФУ і чи влаштовували англійського спеціаліста запропоновані умови?

— Перемовини вів віце-президент ФФУ, президент Прем'єр-ліги Віталій Данилов. Щодо фінансового боку угоди, то ніяких розбіжностей у нас з агентами, котрі представляли інтереси англійського фахівця, не було. Рішення влаштовувало обидві сторони. Але втрутились непередбачувані обставини: «Квінз Парк Рейнджерс» втратив тренера, і команді також терміново знадобився новий наставник.

— Чи можливо для майбутнього тренера національної збірної сумісництво — одночасна робота у клубі та збірній?

— Це питання не розглядалося через те, що більшість членів виконкому проти такого сумісництва.

ЦИФРА

4-й тур

Футзал. IX турнір команд ЗМІ «Кубок «Голосу України». 29 листопада. Група компаній 1+1 — «Голос України-2». 1:4. ТРК «Ера» — «Голос України-1». 0:9.

Турнір фінішує сьогодні.

Перемога приємна і почесна

Хокей. Регулярний чемпіонат КХЛ. Пітерський СКА, котрий фінансується «Газпромом» і має суперзірковий склад, поступився новачкам ліги. Донеччани здобули перемогу — приємну і почесну.

«Донбас» (Україна, Донецьк) — СКА (Росія, Санкт-Петербург) — 3:2 (1:1, 2:0, 0:1). Шайби: Кіїскінен, 11, Петтерссон, 30, Вілсон, 40 -Ковальчук, 4, Рибін, 54.

***

Регулярний чемпіонат ПХЛ України. «Сокіл» (Київ) — «Білий Барс» (Біла Церква). 4:2 (1:2, 1:0, 2:0). «Компаньйон» (Київ) — «Динамо» (Харків). 1:2 (1:1, 0:1, 0:0).

«Беркут» (Київ) — 50 очок, «Сокіл» — 36, «Динамо» — 35, «Компаньйон» — 32, «Донбас-2» — 31, «Леви» (Львів) — 24, «Білий Барс» — 5.

На висоті лише «Будівельник»

Баскетбол. Єврокубок. 28 листопада. **Група А.** «Будівельник» (Київ) — «Хапоель» (Ізраїль, Єрусалим). 84:77 (24:26, 22:18, 16:14, 22:19). **Група D.** «Азовмаш» (Маріуполь) — «Банвіт» (Хорватія) — 88:95 ОТ (19:19, 24:20, 20:17, 19:26, 6:13). **Група Е.** «Сопот» (Польща) — «Донецьк». 77:67 (20:17, 14:28, 19:13, 24:9).

Із майже 2700 осіб близько двох тисяч сидітиме вдома, отримуючи дві третини тарифної ставки

Прем'єр проводить переговори в Норвегії

ПОЧАТОК НА 1-СТОР.

Норвезькі компанії зацікавлені в постачанні газу в Україну, заявляв на початку року представник міністерства нафти й енергетики Норвегії Інгмар Сундстрем. За його словами, запаси в сховищах країни дають можливість поставляти газ на максимально пільгових умовах. Українська сторона пообіцяла вивчити цю пропозицію, але до останнього про які-небудь конкретні домовленості не повідомлялося. Деякі експерти вважають, що якщо Київ і Осло все-таки домовляться про постачання газу, те найімовірніший варіант його транспортування — транс'європейською мережею через Німеччину, Чехію та Словаччину.

Сьогодні у глави українського уряду заплановано діловий сніданок із представниками норвезьких ЗМІ. Потім у головному офісі компанії «Telenor» він візьме участь в українсько-норвезькому бізнес-форумі. Також у програмі візиту — зустріч Азарова з керівництвом компанії «Evry ASA» та керівництвом компанії «Telenor».

У п'ятницю Азаров також проведе переговори зі своїм норвезьким колегою Йєнсом Столтенбергом у форматі «тет-а-тет». Глава уряду також зустрінеться з міністром закордонних справ Норвегії Ейде.

Заплановано підписання угоди між Кабінетом Міністрів України та урядом Норвегії про співробітництво в галузі ядерної та радіаційної безпеки, знятті з експлуатації Чорнобильської АЕС і перетворенні об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему. З української сторони угоду підпише заступник міністра надзвичайних ситуацій Віктор Сиротін, з норвезької — міністр закордонних справ Ейде.

Прем'єр-міністр України також відвідає норвезький енергетичний парк «Акерскус».

ФОТОФАКТ

Албанці відзначили 100-річчя незалежності країни.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Кувейту запропонують харчі

Делегація Хмельницької області, яку представлятимуть керівники облдержадміністрації, збирається до Кувейту. В рамках візиту заплановано зустрічі з представниками уряду країни та бізнесових кіл, під час яких відбудеться презентація нашого краю. В області сподіваються, що іноземні партнери зацікавляться українськими продуктами харчування.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Чи загрожує Росії апокаліпсис?

В Росії очікують кінця світу й вірять пророцтвам таємничого тибетського ченця. До того ж є точна дата апокаліпсиса — 21 грудня 2012 року. Російські центральні та провінційні ЗМІ повідомляють про активну підготовку до катастрофи. Тисячі людей, у тому числі й молодих, скуповують у магазинах сірники, сіль, свічки, гас, макарони й консерви.

Бажаючим вижити одіозні журналісти, керівники торгівлі та громадського харчування пропонують запастися продуктами на два місяці, взяти документи й дітей і виїхати з міст, завісити вікна, не дивитися в них, не вірити своїм очам і вухам та медитувати.

Люди не можуть нескінченно перебувати в напрузі — нагнітають страх і паніку російські інтернет-видання. Краще «жахливий кінець, ніж жах без кінця». І що? «Потрібно щось робити, чорт забирай», — вирішили в місті Томську **(пише gazeta. ru)** і запропонували співгромадянам придбати набір для зустрічі цього самого кінця, що включає в себе крім банки шпротів і пляшки горілки клубок мотузки та шматок мила **(на знімку)**.

Водночас «акули пера» із сарказмом і чорним гумором повідомляють про кінець світу, сподіваючись, що читачі зрозуміють усю безглуздість мракобісся та сарказм тієї самої «суєти суєт», про яку писав біблійний Екклезіаст.

Але дивним чином у дискусію про швидку соціальну катастрофу, загибель цивілізації втягуються авторитетні вчені й богослови з дипломами докторів наук, політики та громадські діячі, в тому числі й ієрархи різних церков.

Загалом, «сонце чорніє», «зірки падають», «сурмлять ангели», «люди на білому й чорному коні», «ідеальна сонячна буря» і навіть новий вибух біля «чорної (читай — Чорнобилі) річки» — войовниче насаджується у свідомість і повсякденну психологію переляканих обивателів.

До слова, обскурантизм, апокаліпсичні чутки, кризове світосприйняття супроводжують людство на всіх етапах його розвитку. Утім, якщо 100 років тому втрата віри, оптимізму була пов'язана з реальними катастрофами, війнами, революціями, природними катаклізмами чи хворобами, які відправляли в «райські кущі» мільйони людей, то сьогодні «організація кінця світу», схоже, — це звичайний PR-проект, політична технологія, за якою стоять інтереси політиків або людей бізнесу.

Але, в принципі, якщо за танці в храмі Христа Спасителя в Росії дівчатам з «Pussi Rait» дають два роки в'язниці, посилаючись на рішення Трульського та Лаодикійського католицьких соборів, якщо в московському суді людину саджають на десять років, використовуючи як доказ показання ясновидиці, а в Держдумі всерйоз розглядається введення покарання за образу почуттів віруючих, то чому б у депресивних російських містах не скуповувати сірники, побоюючись прибульців з космосу та апокаліпсиса?

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Фото Photoshot\ Укрінформ.

«Шпигуни» в соцмережах!

У Бельгії — скандал через те, що деякі співробітники спецслужб Бельгії вказали в соцмережах своїм роботодавцем службу безпеки. Відповідне питання вже обговорювалося в Сенаті, **пише «The Times» у статті, переклад якої наводить «Іноземна преса»**.

Так, деякі співробітники Управління держбезпеки Бельгії на своїх сторінках в Facebook і LinkedIn вказали службу безпеки як свого роботодавця. За повідомленням спецслужби, «простий пошук... виводить на людей у певних мережах, які заявляють, що вони працюють або працювали на Управління державної безпеки». «Ми не можемо підтвердити, ні спростувати, що вони є співробітниками нашої служби», — йдеться в повідомленні спецслужби.

Фахівці очікують, що проти балакучих співробітників буде вжито заходів. «Дивно, що агенти Управління держбезпеки Бельгії присутні (в соцмережі) та ідентифікуються, —каже експерт з питань безпеки та розвідки Ерик Денесе: «Бельгійські спецслужби зазвичай серйозні й дуже пильні».

ФОТОФАКТ

Виставка, присвячена 50-річчю творчості дизайнера Валентино Гаравані, відкрилася в Лондоні. Її експонатами стали більш як 130 убрань, що італійський «імператор вечірньої моди» створював для своїх іменитих клієнток і муз.

Фото Photoshot/Укрінформ.

ПЛАНЕТА

Заворушення в країні фараонів

Видані президентом Мухаммедом Мурсі поправки до конституції, що вже прозвали «фараонськими», змусили вийти на вулиці мегаполісів Єгипту сотні тисяч осіб. Уперше після революції, коли було повалено Хосні Мубарака, опозиція виступила єдиним фронтом. У відповідь єгипетський рух «Брати-мусульмани» в суботу виводить своїх прихильників на масовий марш на підтримку глави держави. Ісламісти закликають опозиціонерів припинити свої акції протесту проти дій глави держави.

Сам Мурсі планує виступити зі зверненням до співвітчизників: закликати їх до спокою та роз'яснити, чому він підписав декрет про наділення себе надзвичайними повноваженнями. Саме цей документ і спричинив протести, які не припиняються вже тиждень.

Національна асамблея, тим часом, прискорює прийняття нової конституції країни. Ісламісти мають абсолютну більшість місць в асамблеї. На їхню думку, прийняття конституції сприяє об'єднанню ворогуючих фракцій у країні.

Однак опозиція вважає, що все буде саме навпаки: складений ісламістами в своїх інтересах документ ще більше загострить обстановку. Наприклад, ісламісти вимагають закріпити в конституції положення про шаріат як про єдине джерело права.

За інформацією місцевих ЗМІ, настільки різке загострення політичної обстановки в Єгипті розкололо й керівництво ісламістів. На думку деяких лідерів асоціації, необхідно вжити термінових заходів, щоб стримати ескалацію на вулицях єгипетських міст. І зробити це, зазначають вони, важливо до п'ятниці, коли після традиційної п'ятничної молитви події можуть набути неконтрольованого характеру.

Яна СТАДІЛЬНА.

Прорвався через кордон на параплані

Дільничний інспектор у районі відповідальності прикордонвідділу «Ізмаїл» помітив політ параплана. На місце його можливої посадки було направлено наряд «зелених кашкетів». Відразу після приземлення літального апарата, за 500 метрів від державного кордону, затримали й самого пілота.

Дозволу на здійснення польотів на параплані у 44-річного громадянина України не було. Відносно порушника складено відповідні документи, на нього накладено адміністративне стягнення — штраф. З'ясувалось, що за аналогічне правопорушення цього року любителя повітряних пригод уже затримували прикордонники.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Отримали від Глобального фонду лабораторне обладнання

Лабораторне обладнання для обстеження хворих на туберкульоз на суму понад 1 млн. 261 тис. гривень отримала Буковина. В облтубдиспансер передано мікробіологічний аналізатор, термостатичні камери, шафи біологічної безпеки, розроблені для захисту персоналу, медичний морозильник, швидкісні центрифуги, що дасть можливість здійснювати швидку діагностику туберкульозу та забезпечити своєчасне лікування. Ще в грудні 2010 року між Україною і Глобальним фондом для боротьби зі СНІДом, туберкульозом та малярією було укладено грантову угоду про реалізацію програми «Зупинимо туберкульоз в Україні». Одним із основних завдань програми є поліпшення діагностики хвороби.

Сергій СУЛИМА.
Чернівці.

ВВП Китаю до 2020 року сягне 16 трлн. доларів

Наступного року 80 молодих майстрів народного мистецтва отримають президентські стипендії. Проект відповідного указу оприлюднено на засіданні Кабінету Міністрів України *(zik.ua)*

Сьогодні, 30 листопада, регіональні центри оцінювання якості освіти завершують реєстрацію абітурієнтів на пробне тестування *(vgolos.com.ua)*

Ризик померти від СНІДу сьогодні у нас вищий, ніж в Африці

Учора у Києві на Південному залізничному вокзалі з 9-ї до 11-ї ранку діяла мобільна амбулаторія* (на знімку). *Протягом двох годин кожен охочий міг безплатно за десять хвилин дізнатися, чи не має він вірусу імунодефіциту людини.

Ще декілька років тому людей, які добровільно проходили тест, було дуже мало. ВІЛ/СНІД вважався хворобою лише наркоманів та повій. Учора, незважаючи на десяток фото- та відеокамер, черга до мобільної амбулаторії не скорочувалася. Люди на вокзалі не соромилися брати презервативи, які роздавали волонтери. Один літній чоловік попросив одразу два. «Цей внуку віддам», — пояснив він. Значить, щось все-таки змінилося у суспільній свідомості та у ставленні до ВІЛ/СНІДу.

На жаль, про позитивні зрушення у ситуації з захворюваністю поки що не йдеться. Нещодавно ООН уперше повідомила про скорочення смертності від СНІДу у світі. У найбільш ураженому регіоні Африки, південніше Сахари, за період з 2005 по 2011 роки прогрес становив 31 процент. Водночас в Україні смертність від СНІДу зросла на 70 відсотків.

— Держава поки що не вклала ані копійки у профілактику цього захворювання серед уразливих груп. А це важливий момент, — пояснила негативну тенденцію представник Міжнародного альянсу з ВІЛ/СНІД в Україні Ганна Довбах. Її слова підтверджує й керівник мобільної амбулаторії, яка учора працювала на Південному вокзалі, Володимир Моісеєв: «Нас фінансує Глобальний фонд з ВІЛ/СНІД та малярії. Держава не дає жодної копійки».

Можливо, через це на тримільйонний Київ з тисячами наркоманів, безпритульних і повій така амбулаторія одна. Всього в Україні їх нараховується лише чотирнадцять. Звичайно, для країни, в якій епідемію ВІЛ/СНІДу оголошено ще 1995 року і щодня додається в середньому 57 осіб з ВІЛ та 11 помирає, — цього недостатньо.

На щастя, абсолютна більшість тих, хто вчора проходив тестування, виявилися здоровими. Інша ситуація, як розповів «Голосу України» Володимир Моісеєв, коли мобільна амбулаторія перевіряє групи ризику: наркоманів, повій, дітей вулиці. У таких категоріях третина виявляється хворими. А ще кілька років тому ураженими були майже 60 відсотків. Просто сьогодні, за словами керівника мобільної амбулаторії, більшість вже протестувалися і знають про свої хвороби. Однак проблема недоступності інформації про ВІЛ/СНІД залишається. Акції, які відбуваються цими днями, приурочені до Всесвітнього дня боротьби зі СНІДом, який відзначатимуть завтра. Якщо наше суспільство справді хоче його побороти, ту активність, яку демонструємо до 1 грудня, треба продовжувати цілий рік.

Тетяна ПАСОВА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Вірус можна отримати з молоком матері

Щодня у столиці реєструють три нові випадки ВІЛ. Чума 20 століття найчастіше вражає молодих, працездатних людей репродуктивного віку.

У Київському міському центрі профілактики та боротьби зі СНІДом перебуває на диспансерному обліку 8171 інфікований. «Торік у столиці найбільша кількість узятих під нагляд з уперше встановленим діагнозом зареєстрована у віковій групі 25—49 років (876 осіб або 69,3% від загальної кількості) та серед дітей до 14 років (251 особа або 19,9%)», — повідомили «Голосу України» у Головному управлінні статистики Києва.

Більшість хворих — ін'єкційні наркомани, але майже 39 відсотків осіб отримали вірус статевим шляхом. ВІЛ легко знаходить випадкових жертв. Про це офіційні особи говорять неохоче, але в Україні і досі існує ризик зараження СНІДом у медичних закладах, передусім — під час переливання крові. «2011 року у столиці був один випадок зараження пацієнта через донорську кров», — пригадує керівник Київського міського центру профілактики та боротьби зі СНІДом Олександр Юрченко. Кров була перевірена і протестована за всіма правилами. Але існує так званий період вікна, коли в інфікованому організмі донора вірус ще не дає про себе знати. «На той момент кров перевіряли не на європейських тест-системах, а на пострадянських — чи то російських, чи то українських, — визнає лікар. — Нині тестують на французьких системах одного із провідних виробників».

Загрозливою є тенденція поширення ВІЛ серед жінок. З 2000 року частка представниць прекрасної статі серед усіх інфікованих зросла з 14,3% до 41,5%.

Цього року на диспансерний облік у центрі взяли ще 165 вагітних. За словами Олександра Юрченка, сучасне (і своєчасне) лікування дає майбутнім матусям високі шанси народити здорових немовлят. Важливо не спізнитися... Анонімно і безплатно здати аналіз на ВІЛ у Києві може кожен охочий. Для цього свого часу в столиці створили спеціальні стаціонарні кабінети довіри. Колись їх було п'ять, а нині залишилося чотири. Одне з приміщень було розташоване у центрі міста на вул. Трьохсвятительській. Згодом місцева влада продала його комерційній структурі.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Гетьман Кирило Розумовський надихнув на думку про адміністративну реформу

У Чернігові відбулася науково-практична конференція «Розумовські зустрічі», присвячена питанням адміністративної реформи та державного управління.

У ній взяли участь освітяни, представники громадських інституцій, органів державної влади та місцевого самоврядування Брянська, Чернігова, Києва, Тернополя, Сімферополя, Донецька, Житомира, а також представники Інституту законодавства Верховної Ради України, Київського офіса Інституту Кеннана, Брянського філіалу Російської академії народного господарства та державної служби при Президенті РФ тощо. У рамках «Розумовських зустрічей» розглянуто проблеми реформування державної служби та служби в органах місцевого самоврядування, питання адміністративно-територіального устрою України, історичні аспекти розвитку вітчизняних владних інституцій.

Захід провела громадська організація «Сіверський інститут регіональних досліджень» за кошти обласного бюджету на виконання обласної Програми сприяння розвитку громадянського суспільства на 2012—2015 роки «Чернігівська громада».

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Фото автора.

Виступає доктор економічних наук міський голова Славутича Володимир Удовиченко.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Цукор подешевшав

На Рівненщині подешевшав на 15 відсотків солодкий продукт. Якщо в листопаді минулого року його вартість становила 7,2 гривні, то нині — 5,45 за кілограм. У торговельній мережі області достатньо власної продукції, оскільки місцеві цукровари виробляють більше, ніж споживають жителі Рівненщини. Так, два заводи області вже виготовили з нового врожаю понад 67 тисяч тонн солодкого продукту за потреби 56 тисяч тонн на рік, каже перший заступник голови Рівненської ОДА Анатолій Юхименко. Тож місцеві цукровари збираються постачати свою продукцію в інші регіони.

Олександра ЮРКОВА.

За Ягодином на черзі Устилуг

На Волині розпочинається реконструкція міжнародного пункту пропуску «Устилуг—Зосін». Відповідно до програми прикордонного співробітництва «Україна — Польща — Білорусь» Європейський Союз виділяє на його розбудову 5,6 мільйона євро. З державного бюджету виділять шість мільйонів гривень — десять відсотків від загальної кошторисної вартості. Перший транш у розмірі 1,6 мільйона євро надійде вже у грудні. Як і в пункті пропуску «Ягодин—Дорогуск», реконструкцію якого завершено цього року, в Устилузі планують запровадити систему фільтрів пункту пропуску. Після реконструкції пропускна спроможність пункту збільшиться удвічі.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

ЦИФРА

13,2 мільйона гривень

сплатили за 10 місяців цього року бізнесмени Житомирської області за ліцензії на торгівлю алкогольними напоями і тютюновими виробами. Як повідомила прес-служба ДПС в області, ліцензії на оптову торгівлю принесли у місцевий бюджет пів-мільйона гривень, а на роздрібну — 12,7 мільйона. Цього року на Житомирщині видано 5093 дозволів на право роздрібної торгівлі алкогольними і тютюновими виробами, анульовано 788.

Олексій КАВУН.

Безпеку та захист Прикарпаття оцінено на середній бал

Такий вердикт області було винесено за результатами комплексної перевірки столичної комісії Державної інспекції техногенної безпеки та Міністерства надзвичайних ситуацій України. Моніторили місцеві об'єкти, спеціалізовані структури та підрозділи на готовність усунення надзвичайних ситуацій природного чи техногенного характеру.

В ОДА відбулася підсумкова нарада за участю очільника комісії, першого заступника голови Державної інспекції техногенної безпеки України Івана Кріси. Говорили про досягнення й недоліки. Зокрема, на Прикарпатті необхідно створити нові підрозділи пожежної охорони; забезпечити населення, яке проживає поряд з небезпечними хімічними об'єктами, сучасними засобами захисту; оновити санітарний транспорт, системи оповіщення тощо. Потребує область і спеціальної програми щодо протизсувних заходів. «За результатами перевірки звертатимемося до Кабінету Міністрів України, — зазначив Іван Кріса, — з пропозицією виділити Івано-Франківській області додаткове фінансування на ліквідацію загроз».

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківськ.

Зобов'язання перед вкладниками виконали

На Херсонщині завершилася виплата чергового траншу компенсацій власникам ощадних книжок радянського зразка. Загалом, по тисячі гривень отримали 119 тисяч осіб — всі, хто подав заявки. І ще майже тисячу чоловік не вдалося відшукати. Також по п'ятсот гривень відшкодування витрат на поховання сплатили понад 30 тисячам родин померлих. Частина їх змушена була чекати грошей ще з 2008 року. Тепер відшкодування отримують через два дні після надання необхідних документів, повідомляють у регіональному управлінні Ощадбанку.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

Цього року у Львові сталося понад 500 пожеж, 11 осіб загинуло (Гал-info)

«Податки очима дітей» відкривають таланти

Понад три тисячі школярів Тернопільщини взяли участь у десятому ювілейному конкурсі «Податки очима дітей», який організувала Державна податкова служба в Тернопільській області. Творче змагання відбувалося у двох вікових групах у таких номінаціях: «образотворче мистецтво», «декоративно-прикладне мистецтво» і «літературні твори». Організатори були здивовані не лише розмаїттям талантів, а й дорослим поглядом дітей на життя, розумінням проблем держави, чого нерідко бракує дорослим.

Виконуючий обов'язки голови ДПС у Тернопільській області Олександр Кононьчук висловив упевненість, що всі учасники конкурсу стануть законослухняними платниками податків. 27 переможців конкурсу запросили до Тернополя для нагородження дипломами, їм також вручили цінні подарунки й солодощі. Найбільше талантів виявилося у Борщівському районі — семеро.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Переможці конкурсу біля своїх робіт.

Фото надане прес-службою ДПС у Тернопільській області.

На Донеччині немає чим платити зарплату вчителям і вихователям

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Зокрема, у Маріуполі дефіцит коштів на виплату зарплати вчителям становив майже 34 мільйони гривень. У січні цього року в місті навіть обговорювали перспективу неоплачуваних відпусток для працівників шкіл, однак місцева влада вирішила не збурювати колективи і запропонувала використати кошти, передбачені на четвертий квартал року. У місті покладали надії на те, що завдяки успішній роботі підприємств зможуть перевиконати показники бюджету і профінансувати школи.

Такі само сподівання висловлювали і в інших містах та районах. Однак падіння обсягів виробництва призвело до того, що за підсумками 10 місяців року 25 міст і районів із 45 не отримали запланованих бюджетних надходжень. Тому тепер освітяни звертаються по допомогу до Києва. Інакше доведеться йти на скорочення робочого тижня, неоплачувані відпустки тощо.

Спробу вжити непопулярні заходи здійснило днями керівництво Донецького національного технічного університету: у місцевих ЗМІ з'явилося повідомлення, що співробітникам навчального закладу запропонували написати заяви на неоплачувану відпустку з 8 по 20 січня. Така економія дала би змогу вишу заплатити за комунальні послуги, оскільки грошей одночасно і на зарплату, і на «комуналку» не вистачає.

— Це розглядалося як один із варіантів, ніхто людей у відпустки без оплати не відправляє, — заперечила Ася Горшкова. — Ми як профспілка були категорично проти такого кроку, і ректор університету погодився з нашими аргументами. У вівторок університет повністю розрахувався за комунальні послуги за листопад. Що буде у грудні — не відомо, знову пишемо листи і звертаємося до Києва.

Технічний університет фінансується з державного бюджету і, за словами лідера обласної організації профспілки, не отримав цього року на оплату комунальних послуг ані копійки. «Вони завжди платили із позабюджетних коштів. Але цього року контрактників мало, і університет опинився у важкому становищі. У нього найбільше корпусів, гуртожитків, які потрібно опалювати, освітлювати. Така само ситуація в інших технічних вишах, наприклад, Донбаській державній машинобудівній академії, але в національному технічному — найважча», — розповіла Ася Горшкова.

Ліна КУЩ.
Донецька область.

Бібліофіли отримають доступ до віртуального світу

30 листопада в Гайворонській центральній районній бібліотеці та Завалліївській бібліотеці-філії №10 відкриють пункти публічного доступу до інтернет-мережі.

Місцеві мешканці зможуть безплатно пройти курси комп'ютерної грамотності. Незабаром вони отримуватимуть електронну інформацію щодо органів влади і соціальних служб або користуватимуться віртуальною поштою та спілкуватимуться у програмі «Скайп», а також слухатимуть музику, дивитимуться фільми, користуватимуться веб-ресурсами для пошуку роботи чи здійснення покупок.

Це стало можливим після того, як бібліотеки одержали комплекти комп'ютерного обладнання і підключилися до Всесвітньої мережі в результаті перемоги в конкурсі програми «Бібліоміст» Ради міжнародних наукових досліджень та обмінів (IREX), Агентства США з міжнародного розвитку (USAID), Міністерства культури України та Української бібліотечної асоціації, на підтримку якої Фундація Білла та Мелінди Гейтс надала грант на суму 25 мільйонів доларів США.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

Кам'янецьке бельканто визнали найкращим

На всеукраїнському конкурсі вокалістів вищих навчальних закладів III—IV рівнів акредитації «Bel Canto», що відбувся в Києві, блискучу перемогу здобув кам'янчанин Олександр Вознюк. Хлопець навчається на п'ятому курсі педагогічного факультету Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка — в класі вокалу професора Майї Печенюк.

Загалом у конкурсі, що проводився за підтримки Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України і міжнародного академічного рейтингу «Золота фортуна», змагався 31 учасник. Олександр виборов гран-прі, виконавши твори «Посміхнися, доле» Поклада, «Гранаду» Лара, «Alejate» Гробана. Невдовзі в стінах університету імені Огієнка за участі О. Вознюка зніматимуть кліп.

Віра ШПИЛЬОВА.

«Я йшов і вічно йтиму до людей...»

Завідувачка відділу обласної наукової бібліотеки Людмила Демченко (в центрі) знайомить курсантів Черкаської академії пожежної безпеки з літературою про Григорія Сковороду.

На Черкащині готуються третього грудня урочисто відзначити 290-річчя від дня народження видатного просвітителя, філософа, поета і музиканта Григорія Сковороди. В селі Старий Каврай, де Григорій Савич як учитель прожив шість років у родині місцевого поміщика, відреконструйовано його музей.

У Черкаському національному університеті імені Богдана Хмельницького проведено масштабну наукову конференцію, присвячену життю і творчості філософа-мандрівника. А обласна наукова бібліотека імені Тараса Шевченка запросила на «Сковородинівські читання» викладачів, студентів, творчу молодь обласного центру.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.
Фото автора.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...Лисичанський НПЗ «дерибанять»

Колектив Лисичанського нафтопереробного заводу забив на сполох: підприємство розкрадається! Процес розкрадання, вивезення устаткування та металу набув масового характеру. В зверненні до Президента країни Віктора Януковича зазначено конкретні факти такого «дерибану» й описано корупційні схеми. В колективі вважають, що «за допомогою місцевих кримінальних елементів вибираються об'єкти для розкрадання (переважно вироби з кольорових металів і нержавіючої сталі) й під виглядом вивезення в ремонт або на інше місце зберігання вивозяться з території підприємства для наступної реалізації». За інформацією авторів документа, завдяки такій схемі із серпня 2011-го по травень 2012 року на заводі не дорахувалися майже трьох десятків секцій апаратів повітряного охолодження (вага кожного з них близько 15 тонн), законсервованих установок первинної переробки нафти.

У вересні—жовтні 2012 року вивезено нержавіючу трубу вагою понад 50 тонн, два теплообмінники з нержавіючої сталі діаметром 1600 і масою близько 20 тонн кожен. «Дане устаткування вивезене з майданчика гідроочищення під приводом перевезення на склад зберігання неліквідів, а фактично було порізане й вивезене з підприємства. Замість відсутніх позицій підкладено негідні теплообмінники з чорного металу», — стверджують представники робочого колективу НПЗ. Вони сподіваються, що Президент втрутиться в ситуацію і допоможе їм зберегти завод. Прокуратура ініціювала перевірку інформації про розкрадання. Заяв від власників підприємства стосовно зазначених фактів до правоохоронних органів не надходило.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

...у заповідниках сіють пшеницю і пасуть корів

Прокуратура області перевірила заповідні землі і знайшла там... посіви пшениці. На Запоріжжі чимало земель належать до природно-заповідного фонду. Лише древніх курганів у регіоні налічується до семи тисяч, а загалом археологічних пам'яток тут — понад 8,5 тисячі.

За словами начальника відділу прокуратури Запорізької області Катерини Сляднєвої, буденністю стали «невстановлення межі територій заказників, відсутність планово-картографічної документації, інформаційно-межових знаків, наявність на території об'єктів природно-заповідного фонду несанкціонованих звалищ, незаконної вирубки дерев, нецільового використання і самовільного захоплення земель». Найчастіше — через недбальство місцевої влади.

На заповідній Хортиці пасуть корів, у Мелітопольському парку імені Горького, який ще з 1966 року має статус пам'ятки, розміщують палатки для тиру. А ось у Куйбишевському районі в заказнику «Балка Гайчур» навіть посіяли пшеницю. Розорані землі й у заповідному «Урочищі Старобогданівському». Навіть територія всесвітньо відомого скіфського курганного комплексу «Солоха» була свого часу приватизована і за документами являла собою горохове поле...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

..грабіжник виніс із банку муляжні купюри доларів

У Вінниці невідомий пограбував обмінний пункт одного з комерційних банків. Але в пачці валюти, яка йому дісталася, були несправжні гроші. Сталося це в обміннику біля ринку «Урожай». Молодий чоловік серед білого дня підійшов до каси й мовчки поклав на стіл записку. Як пояснила пізніше працівникам міліції касир, у ній була вимога віддати гроші, інакше обіцяв застосувати зброю. За словами касира, пістолет він тримав під курткою.

Касир передала через віконце пачку доларових купюр, але грабіжник вимагав ще й вітчизняної валюти. Тож отримав і півтори тисячі гривень. Міліціонерам, які прибули на виклик, не вдалося затримати зловмисника по гарячому сліду. Як стало відомо, касир передала грабіжникові несправжні купюри. Принаймні так вона пояснила правоохоронцям. У службі охорони банку зазначили, що касир діяла згідно з вимогами інструкції банку. Додали, що міліції передано матеріали відеоспостереження, де зафіксовано факт пограбування. Незрозуміло лише, чому в касі були несправжні гроші.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

З початку року платники податків отримали майже 39,6 млрд. грн. бюджетної компенсації податку на додану вартість при сумі заявок у 38 млрд. Податкова поступово ліквідовує невідшкодований залишок попередніх років

Киргизстан приєднається до Митного союзу 2014 року, заявив радник президента РФ Сергій Глазьєв *(comments.ua)*

Сусідські війни за паркан: без переможців і надії на порозуміння

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Конфлікт, що розгортається в невеличкому райцентрі Чернігівської області, перетворюється на реальну війну й залучає дедалі більше людей. Колізію намагалися вирішити «по-доброму» і голова райдержадміністрації, і селищний голова, й інші посадовці. Банальна межа — кілька квадратних метрів землі — посварила сусідів настільки, що фактично нинішній паркан між ними — справжня лінія фронту.

Як свідчить акт судово-медичного дослідження №461 Прилуцького міжрайонного відділу судово-медичної експертизи, у дочки Ганни Обливайної Валентини внаслідок інциденту на межі 14 червня 2012 року — «забій м'яких тканин верхньої третини лівого стегна, забій верхньої третини лівого плеча, множинні садна в районі передньої поверхні грудної клітки зліва». У цьому документі фігурують дві сусідки, які «на ґрунті раніше виниклих неприязних відносин під час сварки за допомогою дерев'яної палиці спричинили тілесні ушкодження потерпілій».

Автора листа до редакції Петра Дорошенка того дня не було вдома. За його версією, усе відбувалося навпаки — це сусіди побили його стареньку матір, яка після «двотижневого перебування в лікарні ще й досі хворіє».

Ставити в цьому інциденті крапку зарано. Адже обидві сторони мають ще обмінятися «пострілами» у суді, який і визначить, хто з них правий.

З точки зору сторонньої людини те, на що марнують час дві родини, — настільки незначне й маловартісне, що просто дивуєшся: як розумні та поважні люди перетворюють своє життя на пекло нищівного протистояння.

Ганна Дмитрівна Обливайна вже має 74 роки. Під час розмови вона вся тремтить, немов від холоду. Війна із сусідами загострила її нерви, хвороби. Жінка вказує на жолуді, що рясно нападали з величезного 50-річного дуба, який росте в сусідському дворі, на її подвір'я: «Ну, ви бачите це? Бачите? Що оце мені робити? Це ж треба їх у відро збирати!»

Жолуді її нервують, не дають спокою. Жінка ще хоче побілити стіну цегляного гаража, до якої тепер немає доступу (вона відгороджена парканом), ніби в цьому — сенс її життя. Можна лише поспівчувати старенькій, якій так муляє ота непобілена цегла: ну невже все це варте безсоння, розпачу та здоров'я? Дзвінків серед ночі селищному голові? Але, що поробиш, людину дратують згадані вище деталі. Згідно чинного законодавства вона має право мати доступ до задньої гаражної стінки!

Важко збагнути й логіку дій Петра Івановича Дорошенка, який колись був директором школи. Чоловік, за його словами, мав два інсульти, інфаркт. У такій ситуації ой, як треба берегтися! Ну хоче сусідка побілити ту кляту стінку гаража — то хай розводить білило й порядкує. Відступитися на півметра ж набагато дешевше, ніж витрачатися на адвоката! Але Петро Іванович як голова сім'ї увійшов в азарт боротьби і за будь-яку ціну не хоче поступитися селищній раді, місцевому чиновництву й головне — сусідці. Хай би там що! «Комісії різних рівнів і в різному складі з попереднім повідомленням і без нього на вимогу сусідки приїздили до мене вже 16 разів», — пише він у листі до газети.

Непоступливий пенсіонер судився із селищною радою і виграв суд. Однак одинадцята сесія 26 квітня цього року прийняла рішення не на його користь — «рекомендувати межу земельних ділянок для обслуговування жилого будинку та господарських будівель гр. Г. Обливайної... продовжити» (тобто забезпечити прохід до стіни гаража. — **Авт.**), «рекомендувати гр. П. Дорошенку спиляти гілля дерева (дуба), що виходить за територію подвір'я його опонентки». Звичайно, сусідка, так би мовити, домоглася свого.

Депутати підтримали її прохання. Та невже оті відтяті 4—5 квадратних метрів землі та кілька гілляк дуба варті того, щоб піднімати усі інстанції від Чернігова до Києва? Що головніше — спокій і здоров'я чи тривога й розпалювання емоцій? У чому ж сенс продовження цієї війни? Отримати оті нещасні 4 квадрати землі? А якщо вони для когось додадуться, не дай Боже, на кладовищі?

Районний суд 9 жовтня своєю постановою визнав рішення одинадцятої сесії шостого скликання Срібнянської селищної ради від 26 квітня 2012 про затвердження акта узгоджувальної комісії Срібнянської ради незаконним. Чому? Бо «відповідач на розгляд земельного спору не отримав офіційної згоди позивача та не вирішив питання про перенесення розгляду спору», «проведено заміри земельних ділянок наглядно і приблизно визначено розмір земельної ділянки», також рішення сесії про затвердження акта узгоджувальної комісії «позивачу було передано з порушенням терміну».

«Наскільки я розумію, — пише у своєму новому листі до корпункту П. Дорошенко, — навіть після того, як суд вдруге відмінив рішення сесії селищної ради, питання залишилось відкритим».

Тим часом двом родинам треба приватизувати землю. Головний спеціаліст відділу оперативного контролю за дотриманням вимог земельного законодавства управління контролю за використанням та охороною земель Державної інспекції сільського господарства в Чернігівській області Олександр Харченко 12 липня цього року зробив фактичні обміри земельних ділянок і встановив, що їх площа відповідно склала — 0,2508 га (Г. Обливайної) та 0,2243 га (П. Дорошенка). Тобто, ось так виглядають спірні ділянки в натурі. Тим часом Петро Іванович у кадастрових, господарських книгах радянських часів знаходить запис, що в його родини насправді було 0,25 га. Він звернувся до селищної ради з проханням відновити запис у кадастровій книзі, оскільки «він був змінений 1990 року з 0,25 га на 0,21 га безпідставно». Справді, де поділося 4 сотки? Вони увійшли до городу Г. Обливайної? Якщо колись чиновники селищної ради наплутали, то нова команда зобов'язана виправити помилку! Але чому тоді 20 років тому ніхто не здійняв галасу з цього приводу? Усе-таки 4 сотки — величенький шмат землі! Навпаки, як свідчать опоненти, між подвір'ями і зараз є хвірточка. Вона красномовно свідчить, що сусіди свого часу спілкувалися і встановлювали паркани без втручання селищної ради.

Петро Дорошенко: «Ось тут сусідка хоче мати доступ до стіни гаража...».

Тобто межа і багато десятків років тому не була ідеальною, але все ж таки розділяла їхні подвір'я. Г. Обливайна навіть повідомила, що її заслужений чоловік-орденоносець, учасник ВДНГ (нині — покійний. — Авт.) віддав старий дерев'яний штахетник сусідам.

У селищній раді мені надали письмове пояснення колишнього землеміра Ганни Чайковської. «У травні 1991 року я стала перевіряти земельні ділянки у господарствах, бо колгосп ім. Калініна передавав землі в селищну раду, — читаємо у її записці. — Коли я почала перевіряти землі на вул. Куйбишева й дійшла до В.П. Дорошенко (мати Петра Івановича. — **Авт.**), то в неї була земельна ділянка 0,21 га, а в кадастровій книзі значилося 0,25 га. Я запитала у В.П. Дорошенко, а де в неї ще земля. Вона відповіла, що наділ 0,04 га в М.П. Ярошенка». Це підтвердила в розмові й колишня медсестра Раїса Лебедева: «Приблизно в 1970-х Дорошенки мали неподалік ще невеличку земельну ділянку на вулиці Куйбишева. Я добре пам'ятаю, як з того наділу вони візком перевозили городину...».

Сергій ПАВЛЕНКО.
Срібнянський район Чернігівської області.

У колажі Олексія КУСТОВСЬКОГО використано фото автора.

ДОСЛІВНО

— Цей конфлікт спровокував селищний голова. Я відвіз кілки, забиті ним на межі, до нього додому. І хай він скаже мені спасибі, що я їх йому на спині не побив... — обурюється Петро Дорошенко.

P.S.

Це дещо прояснює ситуацію. Так, виникло непорозуміння. Що робити далі? Знову роздмухувати суперечності кадастрових, господарських книг, шукати інші зачіпки для продовження конфлікту? В обох сторін аргументів для відстоювання своєї правди накопичено багато аж з 1947 року. Але ж не кожна війна рано чи пізно завершується перемогою однієї сторони і поразкою другої. Найкраще, якщо сторони, що ворогують, у цій непростій ситуації досягають компромісу. Заради дітей. Заради елементарного оформлення своєї власності. Нині — це процес бюрократичний і дуже складний. Навіщо ж його заганяти в глухий кут?

Коментар юриста

Незважаючи на те, що питання сусідських взаємин є суто індивідуальним, українське законодавство дещо стосується і цієї сфери. Стаття 103 Земельного кодексу закликає «власників та землекористувачів земельних ділянок (...) обирати такі способи використання земельних ділянок (...), при яких власникам, землекористувачам сусідніх земельних ділянок завдається якнайменше незручностей...». Є в Земельному кодексі відповідь і на ситуацію «з дубом та жолудями». У статті 105 кодексу написано наступне: «У випадку проникнення коренів і гілок дерев з однієї земельної ділянки на іншу власники та землекористувачі земельних ділянок мають право відрізати корені дерев та кущів, які проникають із сусідньої земельної ділянки, якщо таке проникнення є перепоною у використанні земельної ділянки за цільовим призначенням».

Що стосується суперечки щодо межі — цей конфлікт має свій термін і триватиме рівно доти, доки сусіди не захочуть приватизувати свої земельні ділянки. Тоді проекти землевідведення погоджуватимуться селищною радою й у багаторічному конфлікті доведеться поставити крапку.

Ярослав ГРУЩИНСЬКИЙ.

Газету випускав до останніх днів

На Вінниччині передчасно пішов з життя талановитий журналіст

ПАМ'ЯТЬ

У понеділок, 26 листопада, перестало битися серце Павла Байдалюка, члена Національної спілки журналістів України, який працював редактором районної газети «Бершадський край». 10 жовтня йому виповнилося 56 років. На жаль, хвороба не питає, скільки тобі літ. Дивлячись на козацьку статуру Павла Івановича, хто б міг подумати, що до нього причепилася важка недуга. Газету випускав до останніх днів. І раптом... Помер невдовзі після операції.

Павло Байдалюк** (праворуч) **під час минулорічної поїздки вінницьких журналістів до Швейцарії на центральному майдані Берна.

Недавно Павло приїздив у Вінницю на відзначення 95-річного ювілею обласної газети «Вінниччина», на сторінках якої не раз друкувався. Вітав ювілярів від імені редакторів районних газет. Говорив, як завжди, щиро і просто. Така в нього вдача. Так хотілося, щоб Павло закінчив свій виступ піснею. Мав прекрасний голос. Про це знали його колеги. Минулорічної осені під час поїздки журналістів області за кордон, коли ми брали участь у презентації Вінниччини у Раді Європи, Павло у дорозі демонстрував своє вміння співати. Найбільше зачаровували у його виконанні народні пісні.

У його біографії був випадок, яким він вкотре підтвердив свою людяність і порядність. На той час Павло працював у редакції Бершадської «районки» заступником редактора. Тодішній керівник їхнього колективу потрапив у немилість до начальства, за що його звільнили з посади. Звільнений поїхав шукати роботу аж у Росію. Редактором призначили Байдалюка. Коли стихли політичні негаразди, колишній редактор повернувся у район. Байдалюк зробив те, на що здатен не кожен. Він добровільно, з власної ініціативи поступився посадою старшому колезі. І той допрацював до часу виходу на заслужений відпочинок. Йдучи на пенсію, рекомендував замість себе Павла Івановича. Павло разом з колективом робив гарну газету. «Бершадський край» має чи не найбільше порівняно з іншими «районками» передплатників. Тривалий час Байдалюк працював одночасно ще на одній посаді — власного кореспондента обласної газети «Подолля».

Декілька років тому Павло пережив горе — пішла з життя дружина. Вони познайомилися з нею під час навчання у Вінницькому педагогічному інституті. У той час до нас на навчання направляли студентів з Середньої Азії. Галя за національністю була узбечкою. Покохали одне одного, одружилися. Вона нітрохи не шкодувала, що залишилася в Україні. Виховали сина. «У радянські часи щороку обов'язково їздили провідати батьків і родичів дружини, — казав Павло після того, як Галини не стало. — А тепер вони не змогли добратися навіть на похорон доньки. І грошей не мають, і дорога важка для літніх людей. Так і не попрощалися з дочкою».

У Байдалюків залишився син, який живе і працює у Бершаді. А у нас, його колег і друзів, залишиться добра пам'ять про прекрасну людину. Земля тобі пухом, друже! Завжди згадуватимемо тебе добрими словами. Для іншого ти не дав нам підстав.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Фото автора.

Порушення законності нерідко виявляли з допомогою публікацій у пресі

Насамперед варто згадати про те, яку роль зіграла в справі захисту прав та свобод громадян співпраця преси та прокуратури. Зокрема, у 20-ті роки минулого століття в Ялто-Севастопольському судовому окрузі.

ДОСЛІВНО

В архівах я знайшов «Циркуляр №51/3», датований 20 вересня 1924 року, яким вимагали від обласних і губернських прокурорів: «За наявними відомостями, в деяких губерніях спостерігається несвоєчасна виплата адміністрацією держустанов і підприємств зарплати, на ґрунті чого виникають непорозуміння та конфлікти з робітниками, а іноді навіть страйки, причому в ряді випадків причиною несвоєчасної видачі зарплати є не відсутність відповідних кредитів, а нерозпорядливість, недбалість з боку відповідальних керівників установ і підприємств.

...За радянських часів побутував такий термін, як «робочі та сільські кореспонденти». Їхні публікації на пожовклих від часу газетних сторінках і нині дають змогу відтворити події того часу. Коротенькі замітки робкорів та сількорів не тільки інформували громадян про те, що відбувається, а й багато в чому допомагали представникам правоохоронних органів вчасно реагувати й відновлювати чиїсь порушені права, захищати інтереси держави.

Це тепер дорога від Севастополя до Ялти займає близько години, а в той час (особливо взимку) діставатися на подію в Ялту верхи або на кінному візку можна було за день-півтора. Звісно, якщо на тогочасному автомобілі, то півдня. Але про техніку можна було лише мріяти, бо в Севастополі її не було взагалі — ні в прокурора, ні в начальника міліції. Тільки місцевий райвиконком мав у своєму розпорядженні автотранспорт.

Однак прокурорам категорично не рекомендували користуватися автомобілями райвиконкомів, щоб не потрапляти в залежність від них. Треба зауважити, що в ті часи районні та обласні виконавчі комітети активно втручалися в діяльність прокуратури. Така практика базувалася на досвіді перших років Радянської влади, коли наглядові функції були розділені між тими самими райвиконкомами, робітничо-селянською інспекцією та ВЧК.

Тоді, в 1922—1924 роках, Ялто-Севастопольський прокурор переважно здійснював свою діяльність на міській території. І тільки в 1925-му, за кількаразовим наполегливим клопотанням прокурора О. Журбенка, місто Севастополь і прилеглі до нього сільські райони виділили в окремий судовий округ.

Цікаво, що всю наглядову діяльність тоді здійснювала лише одна посадова особа — прокурор. Лише починаючи з 1925 року в штатному розписі Севастопольської прокуратури вже значилися прокурор, секретар, друкарка, діловод і кур'єр.

Злочини, які доводилося розплутувати прокурору, були для тих років звичними: масове виготовлення фальшивих грошей; боротьба з підпільними біржами, де перепродували золото... Хоч як дивно, але дещо з тогочасних проблем «перекочувало» і в наш час. Поміркуйте самі.

Вважаючи за необхідне вжиття рішучих заходів до усунення зазначеного явища, пропоную:

1. До планової роботи з нагляду за діяльністю госпорганів включити систематичне спостереження за процесом видачі зарплати...

2. Вжити заходів до термінового і всебічного розслідування причин несправності видачі зарплати в кожному окремому випадку, притягуючи винних до законної відповідальності в кримінальному або дисциплінарному порядку.

Старший помічник прокурора республіки Яхонтов».

Як працівник прокуратури засвідчую, що і в наші дні непоодинокі випадки, коли громадяни одержують зарплату у несумлінних керівників завдяки втручанню прокуратури.

А в ті часи багато порушень законності виявляли з допомогою журналістських розслідувань та інформацій робсількорів. Така практика була невід'ємною частиною прокурорської роботи і, вочевидь, викликана малою кількістю оперативних працівників.

У доповіді про діяльність прокуратури Криму за 1925 рік зазначено: «...Протягом звітного періоду Севастопольський райпрокурор обстежив лісництва і усунув масу дефектів, які викликали незадоволення селян». А досягти цього прокурору допоміг тісний зв'язок із засобами масової інформації. Це одразу було відзначено як позитивний досвід взаємодії прокуратури та ЗМІ і рекомендувалося для поширення в інших регіонах: «У Севастопольському районі письмовий зв'язок прокурора із сількорами дуже добре поставлений, і цей досвід буде переданий для здійснення в інші райони».

Відтоді минули десятиліття, але співпраця із засобами масової інформації й надалі залишається одним з найважливіших завдань, що стоять перед працівниками органів прокуратури міста.

Валерій ЯСТРЕМБСЬКИЙ,
прес-секретар прокуратури Севастополя.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

КРИМІНАЛ

Затримано банду, яка «полювала» на бізнесменів у Миколаєві

Днями УМВС України в Миколаївській області повідомило, що співробітники Управління карного розшуку затримали осіб, яких обґрунтовано підозрюють у причетності до скоєння низки особливо тяжких злочинів, пов'язаних з убивствами чоловіків, які мали успішний бізнес у Миколаєві.

Такі випадки були зафіксовані протягом 2011—2012 років. Кожен — шокував городян зухвалістю бандитів: у власних оселях, під'їздах будинків, в автомобілі вони, застосовуючи вогнепальну зброю, впритул розстрілювали своїх жертв.

Так, торік у листопаді, увечері біля власного будинку на вулиці Фрунзе знайшли вбитим з вогнепальної зброї 41-річного підприємця. У березні поточного року близько сьомої години ранку на спецлінію «102» зателефонував чоловік та повідомив, що в нього стріляли невідомі в під'їзді власного будинку на вулиці 8 Березня. Розуміючи, що вмирає, чоловік, 1939 року народження, намагався хоч щось розповісти про обставини скоєного стосовно нього злочину. Слідчо-оперативна група, яка негайно прибула на виклик, застала його мертвим на сходах між першим і другим поверхами. Поруч із трупом лежали чотири гільзи калібру 9 мм. Застрілений займався купівлею-продажем валюти, мобільних телефонів, золота на одному з ринків обласного центру. Того дня підприємець йшов на роботу, про що свідчила відповідна табличка, яку знайшли в кишені його куртки разом із приблизно 1200 доларами, трьома мобільними телефонами та срібним ланцюжком.

А за два місяці, у травні, ще один схожий злочин сколихнув громадськість: на проспекті Миру в районі ринку «Колос» у власному автомобілі з вогнепальними пораненнями знайшли труп 29-річного чоловіка.

Наразі правоохоронці назвали чотирьох членів бандитського угруповання. Усі підозрювані — мешканці обласного центру. Це чоловіки, яким 44, 37, 33 і 23 роки. У них вилучено речові докази, які обґрунтовують їхню причетність до скоєння вбивств. Це саме підтверджують і результати проведеної ДНК-експертизи.

Наразі триває слідство, підозрюваних узято під варту.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

Контрабандний тунель привів до суду

Ужгородський міжрайонний суд розпочав розгляд резонансної кримінальної справи щодо «контрабандного тунелю» на українсько-словацькому кордоні. Ще влітку правоохоронці виявили в обласному центрі електрифікований і обладнаний вагонетками підземний перехід. Це не на жарт стурбувало обидві сторони кордону. Як і інша знахідка: тунель в селі Малі Селменці Ужгородського району, що також вів через державний кордон до розташованого на словацькому боці села Великі Селменці. Ходили туди через приміщення магазину з символічною назвою «Європа», що спеціалізується на продажу одягу та галантерейних товарів. Досудове слідство закінчено, а винні у спорудженні «контрабандних тунелів» відповідатимуть за законом.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

У пенсійні справи втрутилася прокуратура

Двадцять дев'ять позовів до Пенсійного фонду подала прокуратура Ленінського району Запоріжжя. Сталося це після того, як чимало колишніх працівників Запорізького арматурного заводу втратили право на отримання пільгових надбавок до пенсії, бо адміністрація підприємства відкликала та анулювала довідки про їхній стаж роботи. Після розгляду справи у суді пенсіонери, чиї права на пенсійне забезпечення були порушені, почнуть отримувати всі виплати у повному обсязі.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

Столичні зеленбудівці завершили висадження тюльпанів. І вже навесні їх зацвіте 710 тисяч. Квітами можна буде помилуватися не тільки на Співочому полі, а й на транспортних розв'язках вулиць Маршала Тимошенка та Героїв Сталінграда, в Маріїнському та парку Слави, на Московській площі та вулиці Кутузова...

Європа дає гроші на приватні ГЕС, а ті нищать наші річки?!

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Україна та Європейський інвестиційний банк підписали кредитну угоду на 200 мільйонів євро, виділених на реконструкцію українських гідроелектростанцій. Загалом проект вартує 690 мільйонів євро. Відтак до 2016 року має бути реалізована програма реабілітації ГЕС, реконструкції гідроагрегатів та пов'язаного з ними обладнання, підвищення надійності експлуатації гідроспоруд, закупівлі силових трансформаторів. Унаслідок очікується збільшення виробництва електроенергії із шести ГЕС майже на 213 гігаватів, збільшення високоманеврених потужностей на цих ГЕС мінімум на 155 мегаватів, повідомляють українські ЗМІ.

Хто вкрав Смотрич?

Проте майже одночасно з цим розгорівся скандал навколо ГЕС, що на річці Смотрич у Кам'янці-Подільському Хмельницької області, яка є гордістю для подолян. Проте нині замість річки можна побачити річище з камінням на дні та побутовим сміттям. Із берегів пішли геть рибалки. Болото й сморід, купи пластику, який вибирали між камінням безхатченки, не на жарт тривожили кам'янчан. Вони почали бити на сполох: хтось телефонував до влади, інші намагалися привернути увагу екологів, розпочавши тему на інтернет-форумі.

Люди переконані, що рівень води в Смотричі істотно зменшується не через посуху, а через те, що власник ГЕС — приватне підприємство «Маяк» — використовує русло річки, закриваючи та відкриваючи шлюзи електростанції «коли і як заманеться». Люди боялися, що внаслідок може навіть погіршитися санітарно-епідемічна ситуація. Містяни вважали: ГЕС пропускає воду просто під Замковий міст, в обхід Старого міста. «Ніхто з кам'янчан не став платити менше за електроенергію! — обурювалися громадяни. — Але річку втрачають усі! Раніше її спускали вночі, та й то інколи... А тепер річище навіть не заповнюють!» Один любитель сплаву на байдарках розповів, що ще влітку вирішив обійти на своєму човні навколо Старого міста, та довелося тягти його по мілині й горах непотребу. Місцеві газети писали: річка зникла саме в зоні ГЕС, і це видно неозброєним оком.

Тим часом в «Маяку» навідріз заперечили причетність ГЕС до обміління Смотрича, вказавши на довготривалу спекотну погоду. Хто мав рацію в цій суперечці? На бік кам'янчан став Національний екологічний центр. Там зробили висновки: електростанція повинна відбирати лише частину води з річки, але коли води стає надто мало, вона майже вся забирається на роботу ГЕС. 2012-й — посушливий, води стало менше, а тут її ще й «ковтнула» ГЕС. «Саме в такі роки, коли з природних причин води в річках меншає, видно, наскільки негативно на них впливають малі ГЕС», — пояснюють фахівці центру.

Іхтіологи Національного парку «Подільські Товтри», офіс якого в Кам'янці-Подільському, зауважили, що за результатами контрольних відловів у річці фактично зникла риба.

До речі, Смотрич нижче Кам'янця-Подільського і до гирла є водно-болотним угіддям міжнародного значення, що охороняється згідно з Рамсарською конвенцією, яка ратифікована в Україні.

Тим часом ПП «Маяк» зібралося запустити ще одну ГЕС нижче міста, в районі села Цибулівка, якраз на цій ділянці. Наміри бізнесменів стали сигналом тривоги для екологів.

Прокуратура, міліція, державні екологічні служби реагують, коли є сигнали від громадськості. За словами пана Василюка, тільки-но лист НЕЦУ отримали в Мінекології, одразу було дано відповідні доручення на місцях. Заступник міського голови, член міськвиконкому Сергій Бабій про них нічого не чув і запевняє, що річка ожила з першими опадами. Він каже, що у власників ГЕС все-таки є деякі проблеми зі шлюзом. А пан Василюк у телефонній розмові зауважує: «Буквально через добу після цих звернень Смотрич став повноводним, не дочекавшись дощів».

ЛИШЕ ЦИФРИ

В Україні налічується 73 малі електростанції, розташовані переважно на невеликих річках. Потужність кожної — до 10 мегаватів. Торік вони виробили 203,46 мільйона кВт/год.

Станції запускають, не порадившись із громадою

Воду людина здавна використовувала як джерело енергії.

На Смотричі за чотири кілометри одна від одної в радянський час побудували дві ГЕС. Одна з них — у селі Цибулівка, реконструкцією якої наразі занепокоєні екологи. Будівництво цієї гідроелектростанції було запроектовано ще 1954 року (зауважимо: тоді національного парку не було, а Україна ще не ратифікувала Рамсарську конвенцію). Після завершення будови 1960-го Цибулівську ГЕС почали використовувати для технічного водопостачання Кам'янець-Подільського цукрового заводу. Встановлення турбогенераторів і використання як гідроелектростанції відкладалося у зв'язку з приєднанням у 1963 році Кам'янця-Подільського до єдиної державної енергосистеми. За словами тодішніх працівників місцевої енергетики та комунальників, Цибулівська ГЕС жодного дня не працювала за своїм прямим призначенням. То про яке відродження йдеться? Після зупинки роботи цукрового заводу приватне підприємство «Маяк» (яке має певний досвід у відновленні гідроелектростанцій і вже володіє шістьма об'єктами) у 2008 році викупило греблю в Цибулівці для проведення монтажу турбогенераторів та виробництва електроенергії. Але бізнесмени абсолютно знехтували наявним у державі порядком запуску об'єкта на території національного парку та ще й у зоні, яка підпадає під охорону міжнародною Рамсарською конвенцією. Наразі Цибулівська ГЕС працює в режимі налагодження, в січні 2012 року було закуплено і змонтовано першу гідротурбіну Т-90, про що повідомляє офіційний сайт Кам'янець-Подільської райдержадміністрації. Це саме джерело пише про те, що аналоги цієї турбіни вже декілька років працюють на Кам'янець-Подільській ГЕС і є екологічно безпечні.

Та тільки з цим не погоджуються подільські екологи. Зокрема, Людмила Любінська запитує, чому бізнес пішов в обхід законів України та запустив одну і тепер хоче другу ГЕС на території національного парку? Адже потрібно було спочатку отримати в НПП дозволи, погодження, провести громадські слухання. «А куди йдуть гроші від виробництва електроенергії? — наголошує еколог. — Винятково в кишеню приватного бізнесу, громаді від цього користі немає. А от шкода є».

Поспілкуватися із власником ГЕС В'ячеславом Томчишеном упродовж кількох днів так і не вдалося. То кажуть: телефонуйте о восьмій ранку, буде на місці, то обіцяють, що сам обізветься, та ще й відмовляються назвати свої прізвища. Чого б це, якщо підприємство принесе великий позитив, про який керівництво розповідає в місцевих ЗМІ: «Відновлюваність, висока маневреність, забезпечення стабільної роботи та уникнення надзвичайних ситуацій в енергосистемі, низька собівартість, незначний шкідливий вплив на довкілля, можливість комплексного використання водних ресурсів, регулювання стоку річки й трансформація повеней...». І найбільш ефективним пан Томчишен вважає створення ГЕС на наявних гідротехнічних спорудах, прикладом чого є Цибулівка. У газеті «Ключ» він розповів, що «впродовж останніх чотирьох років на його замовлення багато спеціалізованих організацій провели обстеження стану річки Смотрич та гідротехнічних споруд Цибулівського водосховища. Усі їхні зауваження та пропозиції врахували під час проектування та проведення ремонтних робіт». Ось тільки про погодження з національним парком чомусь забули...

У найближчому майбутньому В'ячеслав Томчишен хотів би розпочати пусконалагоджувальні роботи ще однієї турбіни. Вигоду отримає неабияку, адже з 2008 року діє «зелений» тариф» — підвищені розцінки на електроенергію, видобуту з відновлюваних джерел. Відповідно до чинних програм із розвитку альтернативної енергетики вже 2016 року відновлювані джерела мають виробляти 12—15 відсотків усієї електроенергії в Україні. Передові країни світу шляхом нарощування потужностей відновлюваної, альтернативної енергетики намагаються позбутися небезпечного «мирного атома», уникнути імовірних чорнобилів та фукусим. Але ж на Хмельниччині ведуться активні роботи з добудови нових реакторів Нетішинської АЕС! А статистика тим часом свідчить про перевиробництво електроенергії, яку вночі скидають просто в землю. І нікому на державному рівні не спадає на думку продати її за дешевшим тарифом хоча б населенню...

Віра ШПИЛЬОВА.
Кам'янець-Подільський.

АВТОРИТЕТНО

Олексій ВАСИЛЮК, заступник голови Національного екологічного центру:

«Робота наявної ГЕС є причиною порушення міжнародних зобов'язань України. Нова ГЕС погіршить ситуацію вдвічі. Екологічні організації звернулись до Міністерства екології та природних ресурсів України з проханням зупинити будівництво та вжити оперативних заходів для порятунку річки. До речі, громадські організації України з березня 2012 року розпочали громадську кампанію проти будівництва нових малих ГЕС на природних територіях».

На знімку: річка Смотрич станом на 12 вересня 2012 року.

Фото автора.

Безконтрольно буритимемо свердловини — залишимося без води

Довільне буріння свердловин загрожує катастрофічним забрудненням підземних вод. Про це на конференції майже одноголосно заявили деякі експерти.

Так, учений в галузі геології доктор технічних наук Євген Яковлєв категорично проти дозволу добувати підземні води для власних потреб обсягом до300 м³/добу без спеціального дозволу на користування надрами.

— Це відкриває такі перегони стосовно буріння свердловин, що кожна з них може стати додатковим джерелом забруднення підземних вод, — підкреслив учений.

За його словами, потрібно вдосконалити постанови уряду, що дозволяють бурити свердловини обсягом до 300 м³/добу в частині користування, також необхідно провести обстеження навчального фонду і вдосконалити моніторинг.

«Має бути облік свердловин і водночас повинна бути вдосконалена процедура видачі ліцензій — дозволів на буріння свердловин», — вважає Є. Яковлєв.

На думку експертів, треба шукати й додаткові заходи, що охоронять підземні води від забруднення.

А поки що, за наявними і далеко не точними даними, на сьогоднішній день на території України пробурено майже 1000 свердловин. Учені стверджують: ми вже втратили близько 15 відсотків прісних підземних вод.

— На прикладах регіонів Донбасу й Закарпаття ми бачимо, що там, де втрачено підземні води, життя немає, підкреслює Євген Яковлєв. Він також уважає, що заходи із встановлення лічильників на свердловини й колодязі — це вчасний крок. Ще одним запобіжником міг би стати обов'язковий облік обсягів води, що добувається з артезіанських свердловин для осіб, які використовують воду для отримання прибутку.

«Потрібні прилади обліку, контроль над ресурсами й рентні платежі», — так вважає директор Інституту міста Олександр Сергієнко. Але такі платежі без комплексної програми нічого не дадуть. До питання введення плати за воду з артезіанських свердловин не можна підходити однозначно, впевнений О. Сергієнко. Хтось бурить свердловину, щоб забезпечити родину водою, а хтось наливає собі ставок. Тому потрібно враховувати, в яких обсягах використовується вода. А для цього потрібні прилади обліку, і тільки потім — податки. Якщо уряд розуміє, що нескінченно вводити податки не можна, то він замислиться над цим питанням, упевнений він. Хоча, за словами експерта, та економічна ситуація, в якій нині перебуває Україна, може штовхати уряд на прийняття будь-яких зборів.

А на запитання журналістів, на який період українцям вистачить води, вчені назвали два варіанти.

Може вистачити навічно якщо:

— буде чистий ґрунт, через який вона проходить;
— якщо в річки не скидатимуть неочищені стоки;
— якщо впорядкувати систему водопостачання, ліквідувавши витік води через діряві труби тощо;
— якщо розділити воду на технічну й для питних потреб;
— якщо підвищити екологічну культуру наших громадян.

А якщо не буде комплексного підходу й рухатимемося колишніми темпами, то за 30 років можемо підійти впритул до загрози національної безпеки. І це за того, що найбільші загрози перед людством — це енергетична безпека, продовольча безпека й загроза залишитися без якісної питної води. До речі, багато регіонів України вже нині відчувають нестачу живильної вологи, і ситуація тільки погіршується.

Марина КРИВДА.

Приватний бізнес прибутки кладе собі в кишеню, а громаді залишаються лише збитки

Сміливий воїн і невтомний педагог

СВІТЛИМ РЯДКОМ

Нещодавно мені пощастило одержати пільгову путівку до спеціалізованого клінічного санаторію «Перемога». Там я підлікувався і добре відпочив. Від смачних калорійних харчів збільшив вагу на два з половиною кілограма. І все ж основне задоволення отримав від спілкування з ветеранами війни та праці — про багатьох із них можна писати романи.

Розповім про життя воїна і педагога Федора Павловича Жука, який народився в селі Жовтневе, що на Вінниччині.

Дитинство в малого Феді було дуже тяжким. Сім'я пережила колективізацію, розкуркулювання, голодовку 1932—1933 років. Тоді в селі за один рік вимерло більше чотирьохсот людей. Навіть під час Великої Вітчизняної війни загинуло менше — близько сотні.

Федорів батько — Павло Жук — виконував обов'язки голови сільської Ради, тож повинен був розкуркулити свого тестя, який мав крупорушку, корову, а в його сім'ї було одинадцять дітей. Проте батько не зробив цього. За той «злочин» його засудили на десять років примусових робіт на півночі Росії.

Федько, який вже ходив до школи, старанно навчався. А влітку, під час канікул, допомагав матері. Він добре знав, що таке польові роботи, жнива в колгоспі, вартість трудодня, на який у кінці року давали копійки та грами зерна.

Завдяки наполегливості й працелюбності Федорові вдалося вступити до технікуму. Та навчання перервала війна.

Незважаючи на юний вік, Федір добровільно пішов до діючої Червоної Армії, яка, відступаючи, захищала Ворошиловградську область. У вересні 1941 року його було зараховано до 138-го кавалерійського полку, розташованого в Артемівську.

Через масові репресії в Червоній Армії на початку війни катастрофічно бракувало досвідчених командирів. Міста й села залишалися на поталу фашистам.

У жорстокому бою під містом Новотроїцьке Федір Жук був тяжко поранений і евакуйований до військового шпиталю в Киргизстані. Там він підлікувався і закінчив п'ятимісячні курси Ташкентського кулеметного училища.

Молодого командира направили на Воронезький фронт — у 203-й стрілецький полк 70-ї дивізії. Наша армія звільняла одну за одною Білгородську, Курську, Харківську, Чернігівську області. А 21 вересня 1943 року форсувала Дніпро.

Під командуванням Федора Жука взвод бійців з протитанковими рушницями захопив та утримав ділянку на Лютізькому плацдармі, визволяючи Київ. Розрив снаряду — і знову лікування в Архангельському госпіталі.

Проте Федір Жук не здавався. В липні 1944 року брав участь у визволенні Правобережної України, а в 1945-му — Польщі та Чехословаччини.

Федір Павлович має 28 урядових нагород. Серед них — ордени «Вітчизняної війни», «Червоної зірки», «За мужність», медалі «За відвагу», «За бойові заслуги», «За взяття Праги» та інші.

Після війни мій знайомий пройшов трудовий шлях від учителя історії до директора Черемошненської середньої школи, що на Вінниччині. Його стажу вистачило б на двох — 63 роки!

А ще Федір Павлович разом із дружиною Євгенією Михайлівною створив велику, дружну сім'ю, виховав двох дітей та чотирьох онуків. І вже мають чотирьох правнуків!

І нині полковник у відставці, інвалід Великої Вітчизняної війни II групи не сидить склавши руки. Він проводить виховно-патріотичні бесіди у школах, ділиться досвідом та продовжує сіяти добре і світле.

Василь ТИМОЩИК,
ветеран Великої Вітчизняної війни, учасник бойових дій.
Харків.

Фото з домашнього альбому Федора Жука.

ВІЛЬНИЙ МІКРОФОН

Лікарняний став недоступним

Ми — працівники Погребищенської філії ПрАТ «Київський електровагоноремонтний завод ім. Січневого повстання 1918 року» та жителі селища Погребище Друге — через газету хочемо достукатися до нашої влади.

Через реформи в медицині з другого півріччя 2010 року і до цього часу ми ходимо на роботу з температурою. Бо за лікарняним потрібно їхати до районного центру за... 25 кілометрів!

Автобус їздить двічі на тиждень, прибуває о восьмій годині, відправляється о дванадцятій. Вірогідність потрапити до лікаря — малоймовірна. У нас уже померло двоє працівників від пневмонії. Вони не були на лікарняних, а лишень не прийшли на роботу, бо померли. Там, де є хоч якась медицина, від таких діагнозів не помирають...

Дуже просимо допомогти у розв'язанні питання виписки лікарняних у нас — на території філії.

Працівники Погребищенської філії ПрАТ «КЕВРЗ» (86 підписів).

Погребище Друге Погребищенського району Вінницької області.

НЕ МОЖУ МОВЧАТИ

На марці — бузина, бо в Києві дядько

Шановна редакціє! Як постійний читач, вирішив на сторінках газети висловити свою думку стосовно зображень на наших марках.

Не знаю, хто розробляє дизайн сучасних марок, та видно, що над ним довго не думають. Бо здебільшого на конвертах бачу, якщо не посуд, то якісь квіточки. Може, ще бузину зобразили б, адже не всі знають цю рослину.

Є про неї хороше прислів'я: на городі бузина, а в Києві дядько. Я б інакше сказав: на марці бузина, бо в Києві — дядько! Цей дядько невідомо якої національності і громадянин якої держави. Бо він зі своїми однодумцями випускає до вжитку поштові марки з державним гербом із зображеннями свистків, горшків, листя дерев. Одна марка з листком в'яза коштує аж 8 гривень! Я вважаю, що це наруга над державою і її символікою.

Надсилаю листи за кордон, а на них марки з якоюсь буквою не нашого алфавіту і свічкою. Мене запитують друзі: «Чому у вас немає хороших марок?» .

Та марки повинні бути і були б, якби були патріоти в Україні. А так соромно за державу, яку вони зображають на марках.

Адже є цікаві, актуальні, živописні теми. Тут — і міста-герої, і гетьмани України, і герої війни. Тем — безліч! Але доки в Києві сидять дядьки, яким байдуже до України, доти ми споглядатимемо бузину на конверті.

Володимир МАРИНЕНКО.
Кривий Ріг Дніпропетровської області.

ТОЧКА ЗОРУ

Класику можна читати різними мовами

У газеті «Голос України» № 141 від 3 серпня 2012 року була надрукована стаття Ігоря Васюника з життєвим питанням: «Чи потрібно в нас поширювати Байрона, Шекспіра, Гете російською мовою?». Мене зачепила сама постановка питання. Тому на сторінках газети поділюся й своїми думками з приводу мови.

На мій погляд, класиків потрібно поширювати не тільки російською, а й іншими мовами. І тут уже важливі не стільки переклад, скільки доступність літератури, бажання громадян знайомитися зі здобутками, знаходити час для читання.

Вважаю, що нема чого займатися обвинуваченнями та постійно витягати з минулого інформацію про гноблення української мови. Потрібно більше бачити сьогодення й піклуватися про майбутнє. Вважаю, що людей поєднує не так мова, як культура, ввічливість, дружелюбність.

Т. МАРЧЕНКО.
Київ.

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

ПРИГОДА В ДОРОЗІ

Хто оплатить проїзд пільговикові...

Горе покликало нас із дружиною в дорогу, треба було з'їздити до сусіднього селища нашої області. Сіли ми в попутний автобус. Я вмостився на передньому місці, з якого й довелося спостерігати не дуже приємну картину.

Жінка похилого віку показувала водієві автобуса посвідчення зі штампом, що вона — «дитина війни» і тому має право на пільговий проїзд. Але водій зажадав оплати повної вартості. Жінка зі сльозами на очах віддала 45 гривень за проїзд до Луганська. Можливо, свої останні гроші...

З подібною проблемою зіткнувся і я, повертаючись додому після похорону родича. Пільговий квиток хотів придбати в загальній касі. Але, побачивши мої документи, касир пробурчала, мовляв, ваші папірці жодного значення не мають, беріть квиток за повну вартість.

Після похорону я залишився без грошей, і мені почало спадати на думку, що треба зняти шапку й просити милостиню. Адже доїхати додому якось треба було. Не ночувати ж на вулиці. Тому вирішив зробити ще одну спробу: пішов на прийом до начальника Управління пасажирських перевезень Луганської області. Він мене вислухав, обговорив мою проблему з юристами. А потім, уточнивши вартість квитка, витяг з кишені 30 гривень і віддав мені, сказавши, щоб я придбав у касі проїзний документ. Що я й зробив.

Додому доїхав благополучно. А душу мою зігрівало тепло від спогаду, що світ не без добрих людей. І, звичайно, міркував, що, як тільки одержу пенсію, так і поверну борг...

До цієї поїздки, я стовідсотково сплачував проїзд і в маршрутках міста, і за його межами, відриваючи частину грошей від своєї мінімальної пенсії. І вважаю, що проїзд повинні оплачувати всі: або готівкою, або проїзними талонами. Тому звертаюся до нашого вищого керівництва із проханням удосконалити постанову про пільги на проїзд. А зробити це можна, взявши приклад з наших сусідів-росіян, які, чув, додали до пенсії, зарплати та стипендії гроші на проїзд.

Олексій ІЛЮЩЕНКО,
дитина війни.
Металіст Слов'яносербського району Луганської області.

НАПИШУ ВАМ І Я

Низький уклін за врятовані життя

Добрий день вам, шановна редакція «Голосу України»! Звертаюся до вас з місця позбавлення волі.

Через газету хочу подякувати всім працівникам медичної служби ВК-46, яку очолює Валерій Петрович Куреша.

Схиляю перед ними голову за старанний труд, переживання і співчуття, а найголовніше — за врятовані людські життя.

Велике щастя і радість, що є ще люди, які дарують хворим надію і шанс, особливо в таких місцях, де ми перебуваємо, і здебільшого самі в тому винні...

Відчувши на собі і близьких увагу та піклування тутешніх медиків і особливо Валерія Петровича, від усієї душі дякую їм. І бажаю, щоб те добро, що вони роблять, повернулося їм сторицею, щоб вони завжди були міцними і здоровими, щоб їхній шлях осяяло сонце, щоб Господь Бог допомагав у важку хвилину.

Володимир ШАБАС.
Катеринівка Рівненської області.

ФОТО З КОНВЕРТА

«От улыбки станет всем светлей...»

Фото Юрія МИХАЙЛОВА.

Запоріжжя.

6–7 грудня у Києво–Печерському заповіднику відбудуться XVII Міжнародні Могилянські читання на тему «Традиція печерних монастирських комплексів в Україні та Східній Європі»

Минуло 345 років від дня народження англійського сатирика і публіциста Джонатана СВІФТА (1667—1745)

Роксолана: велична та істерична...

ДУМКИ ВГОЛОС

В Україні знайшлося багато шанувальників серіалу «Величне століття. Роксолана» — турецької версії історії кохання султана Сулеймана I Пишного і простої дівчини Насті, що нині транслюється на одному з телеканалів. Кінокритики віднесли його до найкрасивіших історичних серіалів. За минулий рік найвідомішим і найдорожчим телепроектом на турецькому ТБ стала саме ця екранізація. Серіал мав шалену популярність в Азербайджані, Казахстані, Росії, Чехії, Словаччині, Болгарії, Сербії, Албанії, Хорватії, Греції, Ірані, Лівані, Арабських Еміратах. Але довкола «Величного століття» виникли і скандали. У чому річ?

Виявляється, турецький канал «Show TV», на якому транслювався серіал «Величне століття», підкинув хмизу в суперечку між консерваторами-ісламістами та поміркованими мирянами. Відеоверсія стосунків Сулеймана та Роксолани стала предметом розгляду турецької комісії з телевізійної моралі.

Окрім того, Національна комісія Туреччини з питань телебачення надіслала телеканалу вимогу привести певні епізоди серіалу у відповідність до канонів суспільної моралі. Йдеться про відверті гаремні сцени.

В Україні народ — саме миролюбство, а й тут не всім сподобалися певні нюанси турецького серіалу. Йдеться, зокрема, про гру головної героїні «Величного століття. Роксолани», улюблениці публіки Мер'єм Узерлі (батько актриси — турок, мати — німкеня).

Мовляв, грає актриса надто зухвало, грубо, чим деформує уявлення про Олександру (Роксолану). Справді, «турецька» Роксолана дуже нестримана, емоційна, брутальна, позбавлена будь-яких гарних чи просто нормальних манер спілкування.

Хоча думки є різні. Ось що пишуть кінолюбителі на форумі в Інтернеті:

— Дивився цей фільм лише для того, щоб порівняти з нашою «Роксоланою», з Ольгою Сумською та Хостікоєвим. Як на мене, турецький варіант незмірно кращий, і виглядає Роксолана реалістичніше — таке собі тупе сільське невиховане бабище з надмірними претензіями до життя. Сцени стосунків виписані блискуче, крім того, все знято на тлі автентичних османських палаців. Вражає, як авторам фільму вдалося тримати інтригу. Місцями фільм дуже нудний. Найгірше тут — масштабні битви. Інколи «чіпляє» турецький націоналізм і шовінізм. За живе взяло, що часто звучить прекрасна українська колискова, щоправда, трохи переінакшена на турецький манер. Фільм цілком заслуговує на те, щоб приділити йому частину життя.

Або:

— Актриса Мер'єм дібрана ідеально, не те що наша Сумська. Для того, щоб так підкорити чоловіка, мало бути просто вродливою, треба бути розумною, очевидно, Роксолана притягувала Сулеймана не лише тілом. Хоча Мер'єм просто красуня!..

Те, що гра Ольги Сумської відрізняється від гри Мер'єм Узерлі — зрозуміло. Та й сюжети фільмів дещо різняться. Українська версія знята за романом Осипа Назарука, а турецька — за кількома романами та документами. Проте історичні факти таки незмінні. Істерична поведінка Роксолани в серіалі «Величне століття» відразу впадає в око.

Відомо, що народилася майбутня султанша у сім'ї священика Гаврила Лісовського з Рогатина — містечка в Західній Україні (інша версія — з містечка Чемерівці). Під час татарського набігу, приблизно 1520 року, Настя Лісовська (або Олександра, як згадується в деяких джерелах) була захоплена в полон і переправлена, ймовірно, спочатку до Кафи (тепер — Феодосія), потім — до Стамбула, де дівчину запримітив візир Ібрагім-паша, який пізніше подарував її Сулейману. Тобто дівчина була не зовсім «сільським невихованим бабищем». Швидше, навпаки. Росла у родині священика, тож можна припустити, була грамотнішою та культурнішою за багатьох своїх ровесниць. Звісно, дорога Роксолани до влади та серця султана — червона від крові, це пояснюється жагою помсти за смерть рідних тощо. Засоби мети не виправдовують. Але якщо поглянути і на життя в гаремі — суцільні інтриги, підкупи, обмани, зрадництво... Там, щоб вижити, треба було мати розум, хитрість, мудрість. Важко уявити, що коїлося в серці Роксолани, та її поведінка в трактуванні актриси Мер'єм у «Величному столітті», як мінімум, дивує. Бачиш таку Роксолану й думаєш: «Хіба це можливо взагалі?..» Чи турки вигадали її, як і відверте вбрання жінок (воно навряд чи було таким) для серіалу, пристосованого до Європи...

Відомо, що в гаремі Роксолана отримала прізвисько Хуррем, що означає «Та, що сміється». А у «Величному столітті» головна героїня часто радше істерить і репетує, ніж усміхається. І нерідко її хочеться назвати нехитрою, а не навпаки.

Цікаво, як би поставився турецький глядач до нашого серіалу «Роксолана». Все ж, у кожного своя правда і своя Роксолана: для когось вона велична, для когось — істерична...

Вікторія ВОЛОШИНА.
Рівне.

Фото надане автором.

Річниця клубочинського розстрілу

У селі Клубочин Ківерцівського району 4 листопада відбулася панахида за загиблими — 70 років тому гітлерівці масово розстріляли жителів цього краю.

У роки Другої світової війни розташований серед Цуманських лісів Клубочин став центром антифашистської боротьби. У селі було створено одну з перших антифашистських груп, яку очолював місцевий житель, колишній член Комуністичної партії Західної України Олександр Філюк (згодом — командир партизанського загону). Фашисти вирішили покарати жителів за підтримку партизанів.

Зранку 4 листопада 1942 року сотні гітлерівців і поліцаїв оточили Клубочин. Вони зігнали жінок, дітей, літніх людей у центр села і зачинили в клуні, а чоловіків змусили копати велику яму. Потім виводили великими групами і розстрілювали, попередньо зачитуючи зі списку, складеного зрадником, прізвища та імена жертв.

Того дня фашисти разом зі своїми посібниками розстріляли 137 мирних жителів, у тому числі 38 дітей і 48 жінок. Село ж зруйнували і спалили вщент. Після війни Клубочин відбудували, на місці трагедії створили меморіал. Щороку 4 листопада до могил жертв тієї трагедії покладають квіти і вінки, приходять нащадки, щоб вшанувати пам'ять загиблих.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Генерал–майор і досі в строю

Днями один із найстарших ветеранів Великої Вітчизняної війни, мешканець Івано-Франківська, генерал-майор Іван Андрійович ЖУКОВ (на знімку) відсвяткував свій 89-й день народження.

Людина-герой, людина-легенда, людина-воїн. І це далеко не повний перелік слів, якими можна охарактеризувати генерала у відставці Івана Жукова, який пройшов страшну війну від Москви до столиці Чехії — Праги. Україна та Прикарпаття для корінного росіянина стали другою батьківщиною. Він брав участь у визволенні Києва, сім місяців піхотна рота під його командуванням вела запеклі бої на Станіславівщині (1962 року місто Станіслав було перейменовано на Івано-Франківськ). Саме на прикарпатських землях, за те, що не послав своїх бійців на безглузду смерть, військовим трибуналом його було засуджено до штрафбату, а потім ануловано покарання за взяття стратегічно-важливої висоти біля селища Печеніжин Коломийського району, де і нагороджено орденом Слави. Про бойову доблесть генерала Жукова, який поруч з рядовими солдатами ходив у атаки і розвідки, бився в рукопашних, приводив язиків та здобував військові трофеї, свідчать і багато інших нагород. Кажуть, що його парадний кітель важить 20 кілограмів.

У свої 89 Іван Андрійович сповнений наснаги та життєвого оптимізму. Уже 20 років він очолює обласну асоціацію інвалідів. Маючи феноменальну пам'ять, годинами може переповідати правдиві історії та випадки свого фронтового життя на зустрічах з місцевими учнями та студентами.

Є ще кілька особливостей, які характеризують колишнього фронтовика як життєву мудру, розсудливу і толерантну особистість. Він чудово розмовляє українською мовою і каже, що нічого дивного в цьому немає, адже він живе в Україні і зобов'язаний знати державну мову. Також свого часу Іван Жуков виступив ініціатором примирення на території області між колишніми бійцями Радянської армії та вояками Української повстанської армії (УПА). Місцеві націоналісти теж поважають бойового генерала, оскільки знають, що свої ордени та медалі ветеран заслужив у кровопролитних боях з фашистами, а не за каральні акції проти мирного населення та УПА.

На свій день народження відважний генерал приймав численні привітання від обласної та міської влади, сьогоднішніх військовослужбовців.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківськ.

Фото надане Західним регіональним медіа-центром Міністерства оборони України.

Вшанували людей легендарної долі

На території Житомирської обласної клінічної лікарні імені Олександра Гербачевського відкрито пам'ятник медичним працівникам **(на знімку)**, які рятували людей у роки Великої Вітчизняної війни. Серед тих, кого згадують з особливою пошаною, і людина легендарної долі, ім'я якої носить цей медичний заклад. Герой Соціалістичної Праці Олександр Гербачевський з 1924-го по 1972 рік очолював лікарню. Він не випадково став заслуженим лікарем УРСР у 1945 році, тоді ж був нагороджений медаллю за доблесну працю в роки війни. Та праця була особливою: під час німецько-фашистської окупації група медичних працівників обласної лікарні на чолі з Олександром Федоровичем надавала медичну допомогу пораненим солдатам і офіцерам, партизанам із загонів, що діяли на території області

Пам'ятник споруджено за благодійні кошти, зібрані колективом лікарні з ініціативи головного лікаря Михайла Борщівського, підтриманої керівництвом області та міста. Автором пам'ятника є член Національної спілки художників України Валентин Войтенко. Відкриття приурочили до річниці визволення України.

Олексій КАВУН.
Житомир.

Фото Катерини ТАРАНОВСЬКОЇ.

Кажуть, що його парадний кітель важить 20 кілограмів

Запрошення до участі в торгах

Україна
Проект розвитку міської інфраструктури
Позика № 4869-UA
"Заміна обладнання системи аерації біологічного очищення стічних вод лівобережних КОС"
Контракт № UIP-KRM-ICB-05C

1. Дане запрошення до участі в торгах випущено на підставі загального оголошення про проведення закупівель в рамках цього проекту, яке було опубліковане в журналі "Development Business", номер 710 від 16 вересня 2007.

2. Україна отримала позику від Міжнародного Банку Реконструкції та Розвитку в рахунок вартості Проекту розвитку міської інфраструктури і має намір використати частину коштів цієї позики на виплати за контрактом UIP-KRM-ICB-05C на заміну обладнання системи аерації біологічного очищення стічних вод лівобережних КОС .

3. Комунальне Підприємство "Кременчукводоканал" запрошує правомочних учасників торгів подавати запечатані конкурсні пропозиції на поставку та монтаж обладнання для системи аерації біологічної очистки стічних вод лівобережних КОС. Роботи по цьому контракту включають в себе демонтаж існуючих залізобетонних конструкцій та трубопроводів, поставку, монтаж, передпускові випробування та введення в експлуатацію нового обладнання, трубопроводів та силового обладнання, а також навчання персоналу з питань керування та експлуатації встановленого обладнання. Термін виконання робіт не повинен перевищувати вісім (8) місяців.

4. Закупівля буде проводитись згідно процедур міжнародних конкурсних торгів (МКТ), описаних у виданні Світового Банку Посібник із закупівель за кошти позик МБРР і кредитів МАР, редакція травня 2004 року, переглянута згідно Поправок від травня 2010 року [Guidelines: Procurement under IBRD Loans and IDA Credits dated May 2004, as revised through May 2010 Corrigenda]. Тендер є відкритим для всіх претендентів з правомочних згідно визначення Посібника країн.

Кваліфікаційні вимоги для Учасників торгів, включаючи членів спільних підприємств, субпідрядників чи виробників (у випадку спільних підприємств, партнери мають сукупно забезпечити відповідність мінімальним критеріям для індивідуального учасника, які перелічені нижче, при цьому кожен окремо взятий партнер повинен забезпечити відповідність кожному з цих мінімальних критеріїв щонайменше на 25%):

Фінансові можливості: Учасник торгів повинен надати завірену фінансову звітність або інші документальні докази за кожні з останніх трьох років, що підтверджують середньорічний оборот більший або рівний 7 000 000 доларів США. Середній оборот повинен розраховуватись, як всі оплати, отримані за поточними або вже завершеними контрактами. Місцеві Учасники торгів повинні також подати документальне підтвердження відсутності відстрочених боргів перед Податковою службою.

Загальний досвід: Щонайменше п'ять (5) років досвіду виконання контрактів в ролі підрядника, субпідрядника чи керуючої компанії (рахується на дату кінцевого терміну подачі пропозиції).

Спеціальний досвід: Участь в ролі підрядника, субпідрядника чи керуючої компанії, як мінімум в 2 (двох) контрактах, кожен із яких на суму більшу або рівну 3 000 000 доларів США, завершених або поточних, за останні 5 років, і які є подібними до цього контракту. Подібність встановлюється на обсягах, складності, методах, технологіях або інших характеристиках, як описано в розділі 6 ("Технічне завдання та креслення"). Для відповідності цій вимозі Учасник торгів повинен надати відомості, підтверджуючі такі контракти, зазначивши назву замовника, вартість контракту, термін виконання та вид поставлених товарів чи наданих послуг.

Наявність грошових коштів: Учасник торгів повинен продемонструвати доступ чи наявність фінансових ресурсів, таких як ліквідні активи, нерухоме майно, яке не знаходиться під заставою, кредитні лінії та інші фінансові ресурси, за винятком виплачених за поточними або майбутніми контрактами авансів, на суму не менше 1 200 000 доларів США.

Історія судових спорів: Учасник торгів повинен надати точну інформацію, яка стосується усіх поточних або закінчених судових спорів чи арбітражних розглядів, пов'язаних з виконаними контрактами або контрактами, які знаходяться в процесі виконання, за останні 3 (три) роки.

Кваліфікація персоналу: Учасник повинен, як мінімум, мати в наявності наступний персонал для виконання контракту:

- Один Керівник контракту (вища економічна освіта або подібне) з як мінімум 15-річним досвідом керівництва та нагляду за контрактами з поставки та монтажу промислового обладнання, будівництва/модернізації промислових об'єктів або подібне;
- Один інженер-будівельник (вища будівельна освіта або подібне) з як мінімум 10-річним досвідом виконання будівельних робіт у будівництві/реконструкції очисних споруд, каналізаційних насосних станцій або подібне;
- Один інженер-електрик (вища освіта за фахом електротехніка або подібне) з як мінімум 10-річним досвідом монтажу та наладки автоматичних систем та силового обладнання очисних споруд або великих каналізаційних/водяних насосних станцій, заводських комплексів або подібне;
- Один інженер-механік (вища освіта за фахом машинобудування або подібне) з як мінімум 10-річним досвідом монтажу та наладки насосного обладнання, вентиляційних систем, механічного обладнання, трубопроводів та ін. на каналізаційних очисних спорудах, каналізаційних/водяних насосних станціях, заводських комплексах або подібне;
- Один інженер з охорони праці (вища технічна освіта) з як мінімум 3-річним досвідом роботи по нагляду за виконанням вимог техніки безпеки при виконанні будівельних та/або робіт по реконструкції очисних споруд, каналізаційних насосних станцій або подібне;
- Один інженер-еколог (часткова зайнятість, вища екологічна освіта) з як мінімум 3-річним досвідом нагляду за дотриманням виконання нормативів екологічного законодавства під час проведення будівельних та/або робіт по реконструкції очисних споруд, каналізаційних насосних станцій або подібне;
- П'ять слюсарів-монтажників з як мінімум 5-річним досвідом роботи по монтажу насосів, трубопроводів, повітропроводів і т.п.;
- Чотири електромонтажники з як мінімум 5-річним досвідом роботи по монтажу електричного обладнання і т.п.;
- Два слюсаря КВПіА з як мінімум 5-річним досвідом роботи по монтажу та наладці промислових контрольно-вимірювальних, автоматичних та пристроїв керування, та і т.п.
- Три зварювальники з як мінімум 5-річним досвідом газо-електрозварювальних робіт.
- Один зварювальник пластикових труб з як мінімум 5-річним досвідом зварювання пластикових труб (наявність особистого сертифікату обов'язкова)

Для підтвердження відповідності даним вимогам необхідно надати коротке резюме та/або записи в трудовій книжці.

Преференції для товарів вітчизняного виробництва застосовуватись не будуть.

Додаткова інформація надана в Тендерній документації.

6. Зацікавлені правомочні учасники торгів можуть отримати подальшу інформацію від КП "Кременчукводоканал", пана Сергія Семенихіна, Першого заступника генерального директора, або ознайомитись з тендерною документацією за нижчезазначеною адресою (1) з 09.00 до 16.00 години з понеділка до четверга.

7. Зацікавлені учасники торгів мають можливість придбати повний пакет тендерної документації англійською, подавши письмову заявку за адресою (1), що наведена нижче, і оплативши збір, який не повертається, в розмірі 2400 грн. Оплату треба здійснювати шляхом банківського переказу на вказаний нижче рахунок. Тендерна документація буде відправлена повітряною поштою на адресу покупця у випадку, якщо останній знаходиться за кордоном, звичайною поштою на адресу вітчизняного покупця, або ж тендерну документацію можна отримати звернувшись безпосередньо за вказаною нижче адресою (1).

8. Тендерні пропозиції мають бути доставлені за адресою (1), що наведена нижче, до 12:00 за місцевим часом 17 січня 2013 року. Доставка тендерних пропозицій електронними каналами не дозволяється. Пропозиції, надані пізніше зазначеного часу та дати, будуть відхилені. Відкриття тендерних пропозицій відбудеться у присутності представників Учасників торгів, які виявлять бажання особисто відвідати місце відкриття тендерних пропозицій за вказаною нижче адресою (2) об 12:00 за місцевим часом 17 січня 2013 року. Всі тендерні пропозиції повинні супроводжуватися заставним забезпеченням у валюті пропозиції або іншій вільноконвертованій валюті в сумі не менше 2 (двох) відсотків від ціни пропозиції.

9. Адреси та реквізити, вказані вище:

Адреса (1):
Комунальне підприємство "Кременчукводоканал"
До уваги: пана Сергія Семенихіна, Першого заступника генерального директора
Адреса: пров. Героїв Бресту, 35а
Приймальня
Робочі дні: Пн.-Чт.
Місто: Кременчук
Поштовий код: 39602
Країна: Україна
Тел.: +38 (0536) 77-97-01
Факс: +38 (05366) 2-11-45
E-mail: kremenchukvodokanal@kpkvk.org.ua

Адреса (2):
Комунальне підприємство "Кременчукводоканал"
Адреса: пров. Героїв Бресту, 35а
1й поверх, конференцзала
Місто: Кременчук
Поштовий код: 39602
Країна: Україна

Банківські реквізити для оплати в українській гривні:
Одержувач: КП "Кременчукводоканал"
ЄРДПОУ 03361655, тел. 0536779727
Р/р 260082925 КФ ПАТ "Полтавабанк"
МФО 331423
ІПН 033616516031, номер свідоцтва 100038303
Адреса: пров. Героїв Бресту, 35а, м. Кременчук, Полтавської області, 39602

Рівненська товарна біржа проводить повторний аукціон з продажу майна підприємства - банкрута ЗАТ "Полонський фарфор".

На повторний аукціон виставляються:

Об'єкти нерухомого майна (будівлі та споруди):

Лот №1: Виробниче приміщення ЦХО і КМЦ, заг.пл. 17789,4 м.кв. - 3294144 грн.; Лот №2: МЗЦ з прибудовами, заг.пл. 4249,9 м.кв - 907704 грн.; Лот №3: Тунельний цех з прибудовами, заг.пл.12430,4 м.кв - 2385264 грн.; Лот №4: Парокотельня, заг.пл. 1067,0 м.кв.- 261660 грн.; Лот №5: Матеріальний склад, заг.пл. 1061,8 м.кв - 260484 грн.; Лот №6: Компресорна, заг.пл. 122,5 м.кв, - 37296 грн.; Лот №7: Бойлерна КМЦ, заг.пл. 81,3 м.кв.- 25788 грн.; Лот №8: Незавершене будівництво формувального відділення КМЦ, заг.пл. 36802,3 м.кв - 215208 грн.; Лот №9: Труба димова металічна №1 - 20160 грн.; Лот №10: Труба димова тунельної печі №2 - 20160 грн.; Лот №11: Труба димова рольган печі- 36288 грн.; Лот №12: Труба димова печей декоративного випалу- 36288 грн.; Лот №13:Труба димова- 36288 грн.; Лот №14:Труба димова- 36288 грн.; Лот №15:Труба димова цегляна- 44688 грн.; Лот №16: Трубопровід гарячої води - 23352 грн. **Загальна вартість об'єктів нерухомості 7 641 060 гривень.**

Земельні ділянки (будуть реалізовуватись разом з будівлями)

Лот №1: Земельна ділянка №1, заг.пл. 49860 м.кв. - 186460 грн; Лот №2: Земельна ділянка №2, заг.пл. 6482 м.кв, - 24243 грн; Лот №3: Земельна ділянка №3, заг.пл. 228 м.кв, - 852 грн. **Загальна вартість земельних ділянок становить: 302 220 гривень.**

Виробниче обладнання (182 лоти), згідно переліку з яким можна ознайомитись на Рівненській товарній біржі та на підприємстві ЗАТ "Полонський форфор". **Загальна вартість обладнання 467 471 гривень.**

Ціни вказані з урахуванням ПДВ. Ознайомитись з майном можна за місцем його розташування: Хмельницька обл., м. Полонне, вул. Привокзальна, 50. Час ознайомлення з майном за попереднім узгодженням за тел. (0362) 62-05-24; 067-362 03 53.

Заявки на участь в аукціоні приймаються щоденно з 9 до 17 год., крім вихідних та святкових днів. Кінцевий термін прийняття заявок - 13.12.2012 року.

Бажаючі взяти участь в аукціоні сплачують гарантійні внески в розмірі 10% від стартової ціни майна, а за реєстрацію заявок на участь в аукціоні - 17 грн. на р/р Рівненської товарної біржі 26009705953117 в АТ Райффайзен банк "Аваль", МФО 380805, код ЄДРПОУ 23302583.

Аукціон відбудеться 17 грудня 2012 року об 11 год. за адресою: м. Рівне, вул. Драгоманова, 27. Тел. для довідок (0362) 62-05-88.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області від 18 жовтня 2012 року, по справі № 25/5005/8908/2012, порушено провадження у справі про банкрутство Фермерського господарства "Наше Життя" (адреса: 52744, Дніпропетровська обл., Петропавлівський район, с. Миколаївка, вул. Артемівська, 21-А, код ЄДРПОУ 34245514, п/р №26006010144001 в ДФ АТ "Індекс Банк", МФО 307015) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

15 листопада 2012 року, Господарським судом Дніпропетровської області, по справі № 25/5005/8908/2012, винесено ухвалу, якою: визнано розмір вимог Товариства з обмеженою відповідальністю "ТЕХНІК ЕНЕРДЖІ" до Фермерського господарства "Наше Життя", у сумі 542 333,71 грн.; введено процедуру розпорядження майном боржника строком на 6 місяців до 15.05.2013 року; призначено розпорядником майна боржника арбітражного керуючого Підлужного Василя Михайловича (ліцензія серія АВ №592914 від 20.10.2011 р., адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, пр. Карла Маркса, 74, кв. 38, ідентифікаційний номер 3300017555).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Ліквідатор ТОВ "Аннабела" 14 грудня 2012року проводить публічні торги(аукціон) з продажу майна банкрута ТОВ "Аннабела" (ЄДРПОУ 20916020, юридична адреса: 54008, м. Миколаїв, вул. Чигрина 165).

Лот № 1 - нежитловий об'єкт, що знаходиться за адресою: м. Миколаїв, вул. Чигрина, 165;

Земельна ділянка площею 0,4154га кадастровий номер 4810136900:01:017:0015;

Рухоме майно б/в в складі: кондиціонер-13шт., шафа вбудована-4шт., шафа-2шт., стелаж для паперів-1шт., стіл офісний-1шт., стілець-1шт., дошка офісна-1шт., сейф-1шт., кабінет оздоблений вбудованими меблями-1шт.

Стартова ціна лота № 1 - 3 388 146,50грн. без ПДВ.

Гарантійний внесок для бажаючих прийняти участь у аукціоні становить 10% від початкової ціни лота № 1 та становить 338 814,65грн.

Лот № 2 - нежитловий об'єкт, що знаходиться за адресою: м. Миколаїв, вул. Турбіна, 15-а;

Земельна ділянка площею 2,3309 га кадастровий номер 4810136900:05:030:0002;

Стартова ціна лота № 2 - 4 743 856,13грн. без ПДВ.

Гарантійний внесок для бажаючих прийняти участь у аукціоні становить 10% від початкової ціни лота № 2 та становить 474385,6 грн.

Один крок аукціону за кожний лот становить 10% від початкової ціни лота.

З об'єктами продажу бажаючі можуть ознайомитися в робочі дні з 09.00 до 18.00 години за їх місцезнаходженнями.

Гарантійні внески, плата за реєстрацію у розмірі 17грн. 00 коп. вносяться окремими платежами за кожний лот на п/р № 26003102085 в МОД АТ "Райффайзен Банк Аваль" в м. Миколаїв МФО 326182 код ЄДРПОУ 20916020 одержувач ТОВ "Аннабела", призначення платежу реєстраційний, гарантійний внесок за участь у аукціоні з продажу майна банкрута ТОВ "Аннабела".

Заяви на участь в аукціоні приймаються не пізніше 3-х днів до дати проведення аукціону за адресою: 56500, Миколаївська область, м. Вознесенськ, вул. Леніна, 21.

Аукціон відбудеться 14 грудня 2012 року о 15.00 годині за адресою: Миколаївська область, м. Миколаїв, вул. Садова, 10. т. 0667726324.

Ухвалою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 08.10.2012 порушено провадження по справі № 5011-28/13798-2012 про банкрутство ТОВ "Інститут впровадження інвестиційних проектів", код ЄДРПОУ 30965676, зареєстрованого за адресою: 01103, м. Київ, Печерський район, вул. Кіквідзе, 12.

ТОВ "Інститут впровадження інвестиційних проектів" належать наступні рахунки: 26005124/840/980/643 в АТ "Піреус Банк МКБ" у м. Києві, МФО 300658; 2600130180306/980 в ПАТ "БГ Банк" у м. Києві, МФО 320995.

З 08.10.2012 введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

З 20.11.2012 розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Алєскерову Саміру Ільхамівну (ліцензія серії АВ № 547990 від 17.01.2011).

Підготовче засідання по справі № 5011-28/13798-2012 відбулося 20.11.2012.

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) Постановою від 19.11.2012 року по справі № 20/36/2011 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю "БЕТ", 91033, м. Луганськ, Ленінський район, кв. Шевченка, буд. 44, кв. 41, код ЄДРПОУ 32968857, поточний рахунок № 26009036055001 в ПАТ "Брокбізнесбанк", м. Луганськ, МФО 300249.

Ліквідатором банкрута призначений арбітражний керуючий Бугулян Олена Анатоліївна, ліцензія серії АГ 594774 від 21.02.2011, що мешкає за адресою. 91033, Луганська обл., м. Луганськ, кв. Шевченка, буд. 17, кв. 18, ід. номер 2688113664.

Постановою господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська,128) по справі № 5015/3577/12 від 15.11.2012 р. фізичну особу - підприємця Козакова Лева Вікторовича (79032, м. Львів, вул. Шафарика, буд.4, кв.5, ідентифікаційний номер 2871609497) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Шимчишина Ігоря Степановича (ліцензія серії АВ № 499025 від 25.11.2009 р.,що проживає за адресою: 79069, вул. Т.Шевченка, буд.400, кв.8).

Заяви кредиторів з вимогами до банкрута приймаються до 14 січня 2013 р. включно.

Постановою Господарського суду м. Києва (м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-Б) від 20.11.2012р. у справі № 5011-28/15433-2012 ТОВ "Авто-Хіт" (код ЄДРПОУ 34717711, адреса: 04080, м. Київ, вул. Набережно-Лугова, 29, р/р 26009024165001 в ПАТ "Банк Кіпру", м. Київ, МФО 320940) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру та призначено ліквідатором банкрута фізичну особу-підприємця Загородного Олексія Михайловича (ід. номер 2626811112, адреса: 04119, м. Київ, вул. Сім'ї Хохлових, 6-Б, кв. 28).

Постановою Господарського суду Закарпатської області (88000, м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2-А) від 11.10.2012 року по справі № 5008/123/2011 товариство з обмеженою відповідальністю "АКВА ЄВРО ЦЕНТР" (код 32703340; юридична адреса: 89442, Закарпатська область, Ужгородський район, с. Н. Солотвино, буд. 55, п/р 2600310006145 у Закарпатській філії ПАТ "Кредобанк", МФО 312237) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Немашкалова Василя Михайловича (ліцензія АВ № 547866 від 15.11.2010 р., поштова адреса: 61002, м. Харків, вул. Мироносицька, 65, кв. 33).

ПАРАД ПОРАД

№ 228 (5478) П'ЯТНИЦЯ, 30 ЛИСТОПАДА 2012

Сьогодні в Україні хмарно з проясненнями, невеликі дощі, можливі грози. Вітер південно–західний, 5—10 м/с, місцями пориви 15—20 м/с. Температура вночі — 3—8 градусів тепла, на півдні й у центрі — до +12. Удень — 10—15 градусів, у Криму — до 19, у північних областях — 7—12 тепла, на заході — плюс 3—8.

ЦЬОГО ДНЯ, 30 ЛИСТОПАДА

■ **1867.** Розпочав роботу Воронцовський маяк в Одесі, оснащений електричними лампами. Він став першим у Російській імперії і четвертим у світі електричним маяком. ■ **1922.** У віці 78 років востаннє вийшла на сцену легендарна французька актриса Сара Бернар. ■ **1939.** Почалася Радянсько-фінська війна (Зимова війна). ■ **1951.** Народився український естрадний співак, народний артист УРСР Назарій Яремчук. ■ **1968.** У Києві відкрито Республіканський будинок композиторів. ■ **1983.** Помер Анатолій Кос-Анатольський — український композитор, народний артист України (1969), депутат Верховної Ради УРСР, лауреат Державної премії УРСР імені Т. Г. Шевченка (1980).

АСТРОПРОГНОЗ НА 3—9 ГРУДНЯ

Овни. У вас підсилиться інтуїція, що дозволить розібратися в багатьох заплутаних справах. Вам лише треба виявити такі якості, як розуміння, чуйність, сприйнятливість.

Сприятливі дні — 5, 6, 7
Несприятливі дні — 9

Тельці. Імовірно, доведеться чимало потрудитися, але ці турботи принесуть вам більше задоволення, ніж заберуть сил і часу. Вдалий період для налагодження ділових відносин.

Сприятливі дні — 6, 9
Несприятливі дні — 4

Близнюки. Саме час зайнятися домашніми справами і налагодити стосунки в сім'ї. Робіть ставку насамперед на себе і не шкодуйте сил, адже вони з лишком компенсуються потім.

Сприятливі дні — 3, 7, 9
Несприятливі дні — 4

Раки. Цього тижня рекомендовано займатися господарством, наводити лад удома, купувати меблі або предмети інтер'єру й взагалі всіляко поліпшувати свою оселю.

Сприятливі дні — 4, 6, 8
Несприятливі дні — 5

Леви. Ви будете сповнені сил і дуже стрімкі, не зможете довго сидіти на одному місці. У цей час добре вдаються справи, які вимагають відповідальності й швидкого прийняття рішень.

Сприятливі дні — 3, 5, 6
Несприятливі дні — 8

Діви. Святково-веселий настрій не залишатиме вас весь тиждень. Позитивних емоцій додасть як гарна обстановка вдома, так і поліпшення матеріального становища.

Сприятливі дні — 4, 8
Несприятливі дні — 7

Терези. Цього тижня підвищиться внутрішня енергетика, яка штовхатиме вас до нових перемог. Удалий час для творчості й починань, втілення своїх бажань у життя.

Сприятливі дні — 4, 6, 8
Несприятливі дні — 3

Скорпіони. Настає період, коли ви є хазяїном своєї долі. У вас є сили й прагнення, щоб робити кроки вперед, розвиватися і не стояти на місці. І тільки від вас залежить вибір напрямку руху.

Сприятливі дні — 4, 5, 9
Несприятливі дні — 6

Стрільці. Дозвольте собі ні про що не хвилюватися, відпустити події у вільне плавання. Довіртеся своєму серцю, робіть тільки те, що приносить вам задоволення.

Сприятливі дні — 5, 7
Несприятливі дні — 4

Козероги. Знайдіть цього тижня час для себе, щоб розслабитися й отримувати радість і задоволення від кожної миті. Сміливо беріть собі вихідний.

Сприятливі дні — 6, 9
Несприятливі дні — 3

Водолії. Якщо озирнетеся, то зрозумієте, що багато чого зробили. Але вас мучать невпевненість і сумніви, що буде далі. Вам необхідно рухатися вперед і відкриватися новому.

Сприятливі дні — 5, 8
Несприятливі дні — 7

Риби. Посиляться ваші розумові здібності — використовуйте їх. Займіться плануванням, прорахуйте всі можливі ходи, ситуації та свої дії.

Сприятливі дні — 4, 5, 7
Несприятливі дні — 8

Із кораблем — на бал

А Я РОБЛЮ ТАК!

Жителька села Малі Дорогостаї Млинівського району Іванна Новосад робить незвичні десерти на різні урочистості.

— Почала цим займатися рік тому, — розповідає жінка. — Виготовила з фольги трояндовий букет, у кожну квіточку поклала шоколадну цукерку. Випробувала його на одній гостині і почула від присутніх схвальні відгуки. Така реакція ще більше підштовхнула мене до діяльності. Зараз це, по суті, вже навіть не хобі, а постійне моє заняття. Нещодавно, приміром, зробила букет у людський зріст і шириною півтора метра. На святі ця новинка викликала справжній фурор. Тим паче що вся вона була начинена солодощами. Люди були у захваті і запитували, як це робиться. Жодної таємниці тут нема: якщо добре працює уява, а руки вміють творити, то будь-кому такі вироби під силу. При цьому неодмінно треба враховувати, що цікавинкою має бути саме їстівна частина, а не декор. Зрештою, спробуйте. Я переконана: щось таки у вас вийде...

Загалом на рахунку Іванни Новосад уже кілька десятків солодких витворів у формі різноманітних предметів. Своєю найкращою роботою майстриня вважає корабель-вітрильник, на виготовлення якого знадобився тиждень. Серед його принад — простора палуба, яка стала місцем для цукерок. Підходять для десертів, каже Іванна Новосад, автомобілі — з їхніми кузовами. Стоїть таке авто, наповнене солодощами, на столі, і створюється враження, ніби цей перевізник — із казки.

У своїй роботі майстриня, безперечно, покладається на мистецькі задатки. Вона закінчила академію мистецтв у Львові. Спеціалізувалася на графічному дизайні. Втім, як заявляє сама, графіка і її оздоблювальні витвори — то дві різні речі. Святковому декоруванню страв, столів можна навчитися самотужки. Було б бажання...

Євген ЦИМБАЛЮК.
Млинів
Рівненської області.

На знімках: Іванна Новосад із цукерковим вітрильником; до яскравих виробів і дорослих, і дітей притягує, ніби магнітом.

Фото автора.

Подбайте про імунітет

ВАШЕ ЗДОРОВ'Я

Синдром хронічної утоми, депресія, слабкий імунітет — хто в наш час не чув про такі діагнози. Але ж усі вони взаємоов'язані й багато в чому залежать від нашого сприйняття життя. Про те, що впливає на імунітет і як його зміцнювати, розповів лікар-терапевт, фахівець із клінічної імунології Сергій САПЄГІН.

➩ **Грудне вигодовування.** Кожна дитина народжується з певним імунітетом, але до трьох—трьох з половиною років він перебуває в так званому дрімаючому стані, а розвиватися починає ближче до чотирьох років і продовжує до похилого віку. Тому дуже важливо, щоб мати якнайдовше годувала дитину грудним молоком.

➩ **Режим дня.** В основі здоров'я — психоемоційний стан людини: відчуття себе в реальному світі, здатність контролювати емоції, уміння оцінювати своє життєві сили. Тобто без грамотного, прийнятного для вашого організму режиму дня не обійтися. Важливо розрахувати свій потенціал, знаходити час не лише для навантажень, а й для відпочинку. Але головне — впевненість у завтрашньому дні! Саме вона рятує від більшості хвороб.

➩ **Тренування пам'яті.** Приділіть цьому особливу увагу! Читайте книжки, розв'язуйте кросворди, вивчайте мови, подорожуйте... Що стійкіша ваша пам'ять, то краще взаємодіють імунні комплекси.

➩ **Пробіжка замість кави.** Якщо говорити про каву, то це досить корисний напій, але його можна пити протягом декількох днів, а потім слід зробити істотну перерву. Якщо вживати постійно, то виникає ефект звикання й виходить зворотна реакція. Кава може викликати короткочасний виплеск енергії, але потім призвести до слабкості.

Є безліч інших способів підняти життєвий тонус і зарядитися енергією. Зокрема, це пробіжка або прогулянка на свіжому повітрі.

➩ **Згадайте про сауну.** Це чудовий засіб для відновлення імунітету.

Більшість атлетів відвідують сауну двічі на тиждень. Люди, які професійно займаються спортом, витрачають дуже багато енергії і практично живуть у стані імунодефіциту. А сауна дає змогу відновити ресурси імунітету організму досить швидко, ефективно та масштабно.

Але перш ніж зайнятися таким способом відновлення імунітету, необхідно проконсультуватися з лікарем-кардіологом.

➩ **У період навантажень.** Щодо медикаментозних засобів, то для зміцнення імунітету перевагу слід надавати рослинним препаратам — тому, що дала нам природа. Найпоширеніші: елеутерокок, родіола рожева, аралія маньчжурська тощо. Це ті препарати, які можна приймати в міжсезоння або в період підвищених навантажень протягом 10—12 днів залежно від лікарської форми. А кому які підійдуть, підкаже лікар.

Ілля ІВАНОВ.

НА ЗАМІТКУ ГОРОДНИКАМ

Зелень із підвіконня

Узимку теж можна мати під рукою свіжу зелень кропу, петрушки, василька, кресс-салату та іншого. Виростити її можна як у теплиці, так і на власному підвіконні, причому без особливих зусиль.

■ Для формування грядки вам буде потрібно зовсім небагато: широкі й не дуже глибокі горщики або невеликі контейнери, доброякісний грунт для розсади, лійка, поліетиленова плівка і лампи денного світла.

■ Отже, починаємо створювати грядки. Підготовлені для посадки ємності заповніть землею й полийте. Рівномірно покладіть насіння обраних вами культур, присипте невеликим шаром грунту, ще раз полийте й ущільніть. Перемістіть грядки в темне тепле місце, накрийте поліетиленовою плівкою й стежте за вологістю землі й схожістю насіння.

■ Після появи паростків переставте ємності у світле тепле місце, зніміть із них плівку.

■ Догляд за городом на підвіконні полягає в регулярному поливанні, підгодівлі й додатковому освітленні за допомогою лампи денного світла (12—14 годин на добу).

Місячний календар радить:

3—4 грудня. Не рекомендуються сіяти й пересаджувати.

5—6 грудня. Сприятливий період, щоб посіяти й пересадити кімнатні рослини, розпушити грунт, внести добрива, позбавитися грунтових шкідників.

7—9 грудня. Можете посіяти зелень і посадити цибулинні квіти для вирощування в зимовій теплиці. Не забувайте про поливання, розпушування грунту, підгодівлю квітів.

Яків ЗАПОРІЗЬКИЙ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Поради збирала Оксана КАЛУГІНА (oksana@golos.com.ua)

Над номером працювали: Іван ІЛЛЯШ, Олександр СУСЛЕНКО, Ганна ЛУКАНСЬКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua
Зам. 27500
Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

